

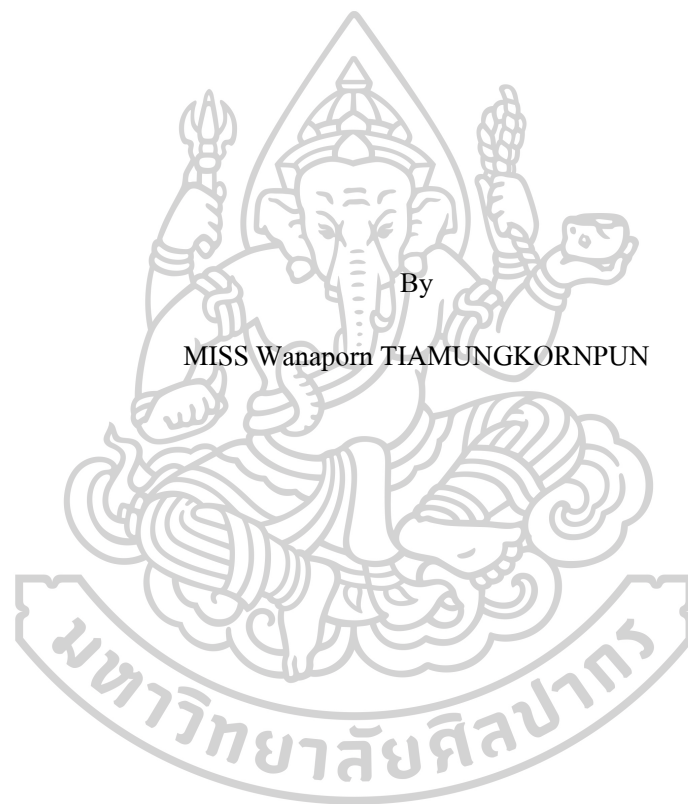
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

พันธนาการแห่งความคิด

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

IMPRISONED THOUGHTS.

By
MISS Wanaporn TIAMUNGKORNPUN

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2018
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	พันธนาการแห่งความคิด
โดย	วนาภรณ์ เตี้ยมั่งกรพันธุ์
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	อาจารย์ ทรงไชย บัวชุม

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร. วิชญ มุกคามณี)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ทรงไชย บัวชุม)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ศาสตราจารย์ วิโชค มุกคามณี)

57001212 : ทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท

คำสำคัญ : พันทนาการ, ความคิด, ความรู้สึก, ตัวตน, ความทรงจำ, สัญลักษณ์, เรียบลิสติก, สังคม, จิตใจ, นามธรรม, รูปธรรม, ความจริงภายในจิตใจ

นางสาว วนาภรณ์ เต็มมังกรพันธุ์: พันทนาการแห่งความคิด อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อาจารย์ ทรงไชย บัวชุม

วิทยานิพนธ์ชุด “พันทนาการแห่งความคิด” เป็นการแสดงตัวตน อารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้าที่ต้องประสบพบเจอทุกวันของชีวิตซึ่งเป็นผลมาจากความคิดที่ไม่อาจควบคุมได้ เป็นความคิดที่มักจะคิดถึงความทรงจำอันเลวร้ายในอดีต ซึ่งส่งผลให้ข้าพเจ้าเป็นทุกข์และหลงลืมความสำคัญที่มีต่อปัจจุบันขณะ โดยใช้กระบวนการทางทัศนศิลป์เป็นสื่อกลางในการถ่ายทอด ผ่านการใช้สัญลักษณ์และรูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบเรียบลิสติก เพราะข้าพเจ้าเชื่อว่าความจริงในสรรพสิ่งต่าง ๆ สามารถสะท้อนสังขรณ์ในธรรมชาติของนั่นเอง

ข้าพเจ้าใช้ประสบการณ์ตรงจากตัวข้าพเจ้า คือ ความคิดความรู้สึกที่เกิดขึ้นในสมองและจิตใจของข้าพเจ้า มาจินตนาการและเปรียบเทียบความหมายเชิงสัญลักษณ์เพื่อเลือกวัตถุสิ่งของมาเป็นสื่อสัญลักษณ์แทนโลกนามธรรม คือ โลกของความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ให้ออกมาเป็นรูปธรรม เพื่อให้บุคคลภายนอกได้รับรู้และเข้าใจความจริงภายในจิตใจรวมถึงภายในสมองของข้าพเจ้าที่ต้องเผชิญความรู้สึกต่าง ๆ อย่างโดดเดี่ยว นอกจากนั้นการถ่ายทอดความคิด อารมณ์ความรู้สึกออกมาเป็นผลงานศิลปกรรมนั้นยังเป็นการแสดงการมีตัวตนอยู่บนโลกใบนี้ซึ่งข้าพเจ้ามีความรู้สึกเสมือนไร้ตัวตนอยู่เสมอ

57001212 : Major (VISUAL ARTS)

Keyword : imprisoned thoughts, identify, feelings, memory, symbols, realistic, truth, soul, abstract, concrete, the truth in my soul

MISS WANAPORN TIAMUNGKORNPUN : IMPRISONED THOUGHTS. THESIS
ADVISOR : SONGCHAI BUACHUM

The thesis “Imprisoned Thoughts” was to present my own identify, feelings and emotion in everyday life. They happened by the uncontrollable thought. The thought brought me to the bad memory in the past. It caused suffering and forgetting the importance of the present. Visual arts processes were used as media to express through symbols and realistic art. It was because I believed that reality can reflect the truth of nature itself.

My own experience used was the thought and feelings occurring in my brain and my soul. I brought it to imagine and compare through the symbolic meaning to choose objects. The world of abstract, which is the world of thought, feelings and emotion, became concrete objects in order that the others realize and understand the truth in my soul and my brain facing to the feelings and emotion alone. Furthermore, expressing the thought, feelings and emotion through artworks was to show my existing identity on Earth, even though I felt faceless.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอน้อมรำลึกและกราบขอบพระคุณบิดาและมารดาของข้าพเจ้า ที่ได้อบรมสั่งสอน และเลี้ยงดูข้าพเจ้ามาตั้งแต่แรกเกิด และกราบขอบพระคุณอย่างยิ่งที่คอยสนับสนุนการศึกษาด้าน ศิลปะตั้งแต่ข้าพเจ้ายังเด็กจนกระทั่งเติบโตเรื่อยมา รวมถึงพี่สาวที่คอยให้กำลังใจและสนับสนุน ช่วยเหลือข้าพเจ้ามาโดยตลอด ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณคุณแม่วารี เต็มมังกรพันธุ์ มารดาของข้าพเจ้าที่เป็นกำลังใจสำคัญในการศึกษาในครั้งนี้และเป็นเสมือนแสงสว่างที่นำทางจิตใจข้าพเจ้าอยู่เสมอ

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์ทรงไชย บัวหุ่ม ที่เมตตาอบรมสั่งสอนข้าพเจ้า ให้ความรู้ ความเข้าใจทั้งในเรื่องศิลปะและการดำเนินชีวิต ขอขอบพระคุณอาจารย์ทรงไชย บัวหุ่ม ที่ให้อิสระแก่ ข้าพเจ้าในการแสดงตัวตนออกมาผ่านทางผลงานศิลปกรรมได้อย่างเต็มที่ และขอบพระคุณที่ผลักดัน และดึงศักยภาพในตัวของข้าพเจ้าออกมาอย่างถึงที่สุด

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณคุณหมอปนิตา กฤตยภูมิศพนันท์ ผู้เป็นที่พึ่งทางจิตใจแก่ข้าพเจ้า ผู้นำ แสงสว่าง ธรรมและความสงบมาสู่ชีวิตข้าพเจ้า ขอขอบพระคุณคุณหมอที่สอนให้ข้าพเจ้ารู้จักคำว่า “รู้สึกตัว” ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญมากต่อการศึกษาและการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านในภาควิชาจิตรกรรม ที่ให้ความรู้และ ประสบการณ์ในการทำงานศิลปะ ขอขอบคุณ คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากรที่เอื้อเฟื้อสถานที่สำหรับการศึกษา นอกจากนี้ข้าพเจ้าขอขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ และกัลยาณมิตรทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือข้าพเจ้าทำให้สำเร็จการศึกษาได้ด้วยดี ข้าพเจ้า หวังว่าวิทยานิพนธ์เล่มนี้จะมีประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจศิลปะต่อไป

วนาภรณ์ เต็มมังกรพันธุ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ	ฌ
บทที่ 1 บทนำ	1
2.ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ	1
3. ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	3
4. สมมติฐานของการศึกษา.....	3
5. ขอบเขตของการศึกษา	4
6. ขั้นตอนการศึกษา.....	4
7. วิธีการศึกษา.....	5
8. แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการสร้างสรรค์	5
บทที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวกับการสร้างสรรค์	6
ความบันเทิงและอิทธิพลที่มีต่อการสร้างสรรค์.....	6
1. อิทธิพลที่มีต่อความคิดในการสร้างสรรค์.....	6
1.1 อิทธิพลจากความทรงจำในอดีต	6
1.2 อิทธิพลของความรู้สึกรูทึบ.....	7
2.อิทธิพลจากสังคมและสิ่งแวดล้อม.....	9
3. อิทธิพลของสัญวิทยา.....	10
4. อิทธิพลและแรงบันดาลใจจากผลงานศิลปกรรม	12

5. อิทธิพลจากรูปแบบศิลปกรรม.....	19
บทที่ 3 การดำเนินงานสร้างสรรค์	28
รูปแบบการสร้างสรรค์.....	28
แนวเรื่องและวิธีการสร้างสรรค์	29
รูปทรงและสัญลักษณ์ในการสร้างสรรค์.....	29
ทัศนธาตุในการสร้างสรรค์	30
เทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์	40
อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน	40
การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม	43
บทที่ 4 การวิเคราะห์สร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	49
การสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1	49
การสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2.....	59
การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	68
บทที่ 5 บทสรุป.....	81
รายการอ้างอิง.....	82
ประวัติผู้เขียน	84

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 The mermur of the Innocents 67	12
ภาพที่ 2 The Disaster of war 53	13
ภาพที่ 3 The Disaster of war 50	13
ภาพที่ 4 The Disaster of war 3	14
ภาพที่ 5 The Scream 1893.....	17
ภาพที่ 6 The storm 1893.....	17
ภาพที่ 7 Death in the Sickroom 1895.....	18
ภาพที่ 8 The Dance of Life 1899	18
ภาพที่ 9 Cake 1963.....	19
ภาพที่ 10 Around the cake 1962	20
ภาพที่ 11 Three Machines 1963.....	20
ภาพที่ 12 Shoe rows 1975	21
ภาพที่ 13 The Bridge 2012.....	23
ภาพที่ 14 Aristocrat 2012.....	23
ภาพที่ 15 Saying the tryth is a suicide ,2012	24
ภาพที่ 16 Inward Looking,2012	24
ภาพที่ 17 Fragile,2012.....	25
ภาพที่ 18 Rabbit head,2012.....	25
ภาพที่ 19 ตัวอย่างภาพที่แสดงให้เห็นรูปทรง	31
ภาพที่ 20 ตัวอย่างภาพที่แสดงให้เห็นรูปทรง	31
ภาพที่ 21 ภาพตัวอย่างรายละเอียดส่วนที่แสดงให้เห็นเส้น	32

ภาพที่ 22 ภาพตัวอย่างรายละเอียดส่วนที่แสดงให้เห็นเส้น	32
ภาพที่ 23 ภาพตัวอย่างรายละเอียดส่วนที่แสดงให้เห็นเส้น	33
ภาพที่ 24 ภาพตัวอย่างที่แสดงให้เห็นสีและน้ำหนัก.....	34
ภาพที่ 25 ภาพตัวอย่างที่แสดงให้เห็นสีและน้ำหนัก.....	34
ภาพที่ 26 รายละเอียดส่วนที่เป็นพื้นที่ว่าง.....	35
ภาพที่ 27 รายละเอียดส่วนที่เป็นพื้นที่ว่าง.....	36
ภาพที่ 28 รายละเอียดส่วนที่เป็นพื้นที่ว่าง.....	37
ภาพที่ 29 รายละเอียดของวัตถุที่แสดงให้เห็นพื้นผิว	38
ภาพที่ 30 รายละเอียดของวัตถุที่แสดงให้เห็นพื้นผิว	39
ภาพที่ 31 อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน	41
ภาพที่ 32 อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน	42
ภาพที่ 33 การชิงเฟรมและการตีสเกลงาน	43
ภาพที่ 34 การร่างภาพ.....	44
ภาพที่ 35 การลงสี.....	44
ภาพที่ 36 การลงสี	45
ภาพที่ 37 การลงสี	45
ภาพที่ 38 การเก็บรายละเอียด	46
ภาพที่ 39 การเก็บรายละเอียด	46
ภาพที่ 40 การเก็บรายละเอียด	47
ภาพที่ 41 การเก็บรายละเอียดขั้นตอนสุดท้าย.....	48
ภาพที่ 42 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1.....	51
ภาพที่ 43 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2.....	52
ภาพที่ 44 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3.....	53
ภาพที่ 45 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 4.....	54

ภาพที่ 46 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 5.....	55
ภาพที่ 47 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 6.....	56
ภาพที่ 48 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 7.....	57
ภาพที่ 49 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 8.....	58
ภาพที่ 50 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1.....	60
ภาพที่ 51 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2.....	61
ภาพที่ 52 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3.....	62
ภาพที่ 53 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4.....	63
ภาพที่ 54 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 5.....	64
ภาพที่ 55 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 6.....	65
ภาพที่ 56 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 7.....	66
ภาพที่ 57 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 8.....	67
ภาพที่ 58 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	72
ภาพที่ 59 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	73
ภาพที่ 60 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	74
ภาพที่ 61 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4.....	75
ภาพที่ 62 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5.....	76
ภาพที่ 63 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6.....	77
ภาพที่ 64 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7.....	78
ภาพที่ 65 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8.....	79
ภาพที่ 66 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 9.....	80

บทที่ 1

บทนำ

ในการดำเนินชีวิตของคนเราทุกคนล้วนมีสิ่งที่ทำให้เกิดความทุกข์และเกิดความสุข ทุกประสบการณ์ล้วนก่อเกิดเป็นความทรงจำ จึงทำให้คนเราทุกคนนั้นมีความทรงจำที่ดีทั้งร้ายอยู่ในตนเองทั้งสิ้น ความทรงจำเป็นสิ่งที่เราไม่สามารถบังคับกฎเกณฑ์ได้ว่าอยากจำสิ่งใด หรืออยากลืมสิ่งใด ความจำแต่ละความจำส่งผลต่อความรู้สึกที่แตกต่างกันรวมถึงส่งผลต่อพฤติกรรมในการใช้ชีวิตที่ต่างกันอีกด้วย บางสิ่งอยากจำกลับลืม แต่บางสิ่งที่อยากลืกลับจำ นี่คือธรรมชาติของมนุษย์และความไม่เที่ยงของสรรพสิ่งซึ่งรวมไปถึงความคิดและอารมณ์ความรู้สึก

ความทรงจำเกิดจากทุกอย่างที่ได้ผ่านเข้ามาในชีวิตเรา ความทรงจำที่ดีทำให้เรามีความสุข บางครั้งก็คิดถึงมัน แต่ในทางตรงกันข้ามความทรงจำที่เลวร้ายมักจะโผล่ขึ้นมาโดยมิได้รับเชิญและมันอยู่เหนือการควบคุม ความทรงจำที่เลวร้ายมักกลับมาทำร้ายซ้ำพเจ้าเสมอ แม้มันจะผ่านไป แล้วแต่ความรู้สึกถึงการสูญเสีย ความ โศกเศร้าเสียใจ ความรู้สึกห่อหุ้มอยู่กับซ้ำพเจ้าเสมือนติดอยู่ใน โลกแห่งอดีตที่มีแต่ความทรงจำเก่า ๆ

2.ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ซ้ำพเจ้าเป็นบุคคลธรรมดาคนหนึ่งี่ดำเนินชีวิตเช่นเดียวกับบุคคลอื่น ๆ ทั่วไป สนุกสนานเฮฮาตามประสาเด็กที่กำลังกำลังโตขึ้นมาในโลกที่ดูเหมือนว่ามีแต่สิ่งสวยงามและอยู่กับ ความฝันในอนาคต ที่วาดไว้ว่าทุกสิ่งจะต้องสวยงามและเป็นอย่างที่ฝัน ซ้ำพเจ้าคิดอยู่เสมอว่าตัว ซ้ำพเจ้าใช้ชีวิตอย่างถูกต้องและมีสติ มีเหตุผลที่ถูกต้องในการกระทำทุกสิ่งเสมอ จนวันหนึ่งซ้ำพเจ้า ต้องพบกับปัญหาที่ซ้ำพเจ้าไม่เคยคาดคิดและพบว่าความฝันของซ้ำพเจ้าไม่มีทางเป็นจริง ในขณะที่ นั้นซ้ำพเจ้ารู้สึกว่ชีวิตของซ้ำพเจ้ากำลังเจอกับปัญหาที่หนักหนาสาหัส ซ้ำพเจ้าเครียด เป็นทุกข์ และห่อหุ้มซ้ำพเจ้าหาวระแวงอนาคต ซ้ำพเจ้ารู้สึกว่ตนเองเหมือนกำลังดิ่งลงเหว จิตใจของซ้ำพเจ้า เต็มไปด้วยความทุกข์จากความทรงจำในอดีตและความกังวลหวาดกลัวเหตุการณ์ในอนาคต สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้กลายเป็นประสบการณ์และความทรงจำซึ่งมีทั้งดีและร้าย แต่สมองของซ้ำพเจ้ามักจะ คิดถึงประสบการณ์ด้านลบเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งซ้ำพเจ้าไม่สามารถควบคุมความคิดของซ้ำพเจ้าได้ว่าจะ

ให้คิดถึงแต่ความสุขตลอดเวลา นั่นก็เป็นเพราะความไม่เที่ยงของความคิด อารมณ์ความรู้สึก เผลอ เช่นเดียวกับสิ่งต่าง ๆ บนโลกนี้ที่เป็นอนิจจัง

ในแต่ละวันสมองของคนเรามีความคิดผุดขึ้นเป็นพัน ๆ เรื่อง ความคิดด้านลบซึ่งเกิดจากประสบการณ์ที่เลวร้ายในอดีตเปรียบเสมือนปีศาจร้ายในสมองของข้าพเจ้า เพราะมันสามารถปรากฏขึ้นได้ทุกเมื่อที่มีเหตุปัจจัยภายนอกบางอย่างมากระตุ้นความทรงจำ ก่อให้เกิดความทุกข์ในปัจจุบันขณะและในเพียงชั่วขณะข้าพเจ้าก็เหมือนตกอยู่ในภวังค์แห่งความทุกข์

ในทางวิทยาศาสตร์ทางด้านสมองนั้นได้กล่าวไว้ว่า “ความทุกข์เป็นสิ่งจำเป็นต่อการมีชีวิตรอด สมองจะเลือกจำ จำเรื่องที่ทำให้เราบาดเจ็บ ทรมาน เจ็บปวด เสียใจ แค้นใจ ทุกข์ทน เพื่อไม่ให้เราทำผิดซ้ำ ๆ จนก่อให้เกิดอันตรายที่อาจทำให้เสียชีวิต อีกทั้งความทุกข์ยังเป็นระบบประหยัดพลังงานและระบบเตือนภัย เพื่อให้ร่างกายและสมองได้หยุดพักเพื่อตรึงครองสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น แต่ถ้าเมื่อไหร่ที่สมองกักกินความทุกข์เป็นอาหาร ความทุกข์จะเริ่มมีชีวิตของเขาเองที่เป็นอิสระจากเรา เราจะไม่สามารถตั้งมั่นได้อีกต่อไป มันจะโผล่ขึ้นมาหลอกหลอนเราตอนไหนก็ได้” 'อารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้าเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทุกข์และสุขสลับกันไปจนบางครั้งข้าพเจ้าเกิดความสงสัยว่าสิ่งใดคือความจริงของชีวิต แต่เมื่อข้าพเจ้าได้ศึกษาธรรมะก็ได้เริ่มเข้าใจว่าทุกสิ่งในโลกนี้ล้วนไม่เที่ยง เกิดขึ้น ตั้งอยู่ และดับ ไปทั้งสิ้น แม้กระทั่งความคิด อารมณ์และความรู้สึกของเราเองเราก็ไม่สามารถบังคับได้ ข้าพเจ้าทำได้เป็นเพียงแค่ผู้ที่คอยเฝ้าดูการเกิดขึ้น ตั้งอยู่ และดับ ไปของอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ เพื่อที่จะเข้าใจว่าสิ่งใดเกิดสิ่งนั้นก็ดับ ไปเป็นธรรมดา ไม่มีสิ่งใดคงอยู่ถาวร ทั้งทุกข์และสุข ข้าพเจ้าพยายามที่จะเรียนรู้ความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในจิตใจของข้าพเจ้า เพื่อที่ข้าพเจ้าจะสามารถถอนตัวออกจากความคิดที่ฟุ้งซ่านซึ่งเป็นบ่อเกิดแห่งทุกข์และปล่อยวางมันลงเพื่อจะได้อยู่กับปัจจุบันขณะและดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุข

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอปรากฏการณ์ทางความรู้สึกภายในจิตใจซึ่งเกิดจากความคิดที่ข้าพเจ้าไม่สามารถควบคุมได้ เป็นความคิดถึงอดีตที่เลวร้าย เจ็บปวด เสียใจ ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าเป็นทุกข์ในปัจจุบันขณะ เพื่อเป็นการระบายอารมณ์ความรู้สึกภายในจิตใจของข้าพเจ้าให้บุคคลภายนอกได้รับรู้ออกมาเป็นรูปธรรมผ่านทางความงามทางทัศนศิลป์แทนการใช้ภาษาพูดหรือภาษาเขียนที่บางครั้งมันไม่สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านได้เข้าใจ และรู้สึกถึงความรู้สึกของ

¹ วณิษา เรซ, อัจฉริยะสร้างสุข (ปทุมธานี: อัจฉริยะสร้างได้, 2552).

ข้าพเจ้าได้อย่างแท้จริง แต่ข้าพเจ้าเชื่อว่าศิลปะสามารถสื่อสารอารมณ์ได้เช่นเดียวกับทำนองของดนตรี และการสื่อสารความคิดความรู้สึกของข้าพเจ้าผ่านการสร้างสรรค์เป็นงานศิลปะนี้จะช่วยให้ข้าพเจ้าได้แสดงการมีตัวตนบน โลกใบนี้ที่ข้าพเจ้ารู้สึกเสมือนกับไร้ตัวตนเสมอในโลกของความ เป็นจริง

3. ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 3.1 เพื่อศึกษาวัตถุที่เป็นสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงความเคลื่อนไหวของความรู้สึก เช่น ความสุข ความสับสน ความกดดัน ความเหงา การกักขัง การเหนี่ยวรั้ง การยึดติด
- 3.2 เพื่อศึกษาแสงเงาในการสร้างความรู้สึกที่ต้องการจะสื่อ เช่น ความสงบ ความเหงา ความสุข ความแปลกแยก ความหดหู่ ความเศร้า
- 3.3 เพื่อศึกษาศิลปินที่ใช้วัตถุหรือหุ่นนิ่งเป็นสื่อสัญลักษณ์เพื่อบอกเล่าอารมณ์ความรู้สึก และสถานการณ์ต่าง ๆ
- 3.4 เพื่อศึกษาศิลปินที่ใช้แสงเงาในการสร้างให้เกิดความรู้สึกเหงา สงบ มีความสุข ความแปลกแยก ความหดหู่ ความเศร้า ในผลงาน
- 3.5 เพื่อสื่อสารให้บุคคลภายนอกได้รู้สึกถึงความรู้สึกต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าได้พบเจอในความ โดดเดี่ยว
- 3.6 เพื่อแสดงการมีตัวตนบน โลกใบนี้ผ่านทางผลงานศิลปะ

4. สมมติฐานของการศึกษา

ข้าพเจ้าต้องการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมที่แสดงให้เห็นถึงผลกระทบที่เกิดจากความคิดที่ไม่สามารถควบคุมได้ซึ่งมักจะเป็นการคิดถึงเหตุการณ์ในอดีต เป็นความทรงจำที่ทำให้เสียใจ เป็นทุกข์ หดหู่ เศร้าหมอง และทำให้ไม่มีความสุขในปัจจุบันขณะ และยังก่อให้เกิดความกลัวต่ออนาคตอีกด้วย เนื่องด้วยจากความไม่เที่ยงของความคิดและความรู้สึก โดยข้าพเจ้าได้จำลองภาพของความรู้สึกที่เป็นนามธรรมในจิตใจของข้าพเจ้าออกมา ผ่านสัญลักษณ์ต่าง ๆ ให้เป็นรูปธรรม

เพื่อให้บุคคลภายนอกได้เข้าใจความรู้สึกภายในของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ใช้หุ่นนิ่งเป็นสัญลักษณ์ในการบอกเล่าสถานการณ์ของความรู้สึกในแต่ละช่วงขณะในชีวิตที่เคยประสบ และกำลังประสบอยู่ โดยข้าพเจ้าได้ใช้ตุ๊กตาเป็นตัวแทนของข้าพเจ้าซึ่งสื่อถึงความอ่อนไหว อ่อนแอ ต่อความรู้สึกต่าง ๆ ที่เข้ามากระทบใจ และใช้หุ่นนิ่งต่าง ๆ มาแทนเป็นสถานการณ์และบุคคลภายนอกที่ข้าพเจ้ากำลังเผชิญอยู่

5. ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตด้านเนื้อหา ข้าพเจ้านำเสนอสถานะทางอารมณ์และความคิดที่เป็นทุกข์ซึ่งเกิดจากความคิดที่คิดถึงประสบการณ์อันเลวร้ายในอดีต

ขอบเขตด้านรูปแบบ เป็นการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในรูปแบบเหมือนจริง และผสมกับจินตนาการให้วัตถุเกิดการเคลื่อนไหวโดยการสร้างรูปแบบการจัดวางที่ผิดจากประสบการณ์การรับรู้ตามปกติ

ขอบเขตด้านเทคนิควิธีการ เป็นการใช้น้ำมันบนผ้าใบที่บ่งบอกลักษณะความแตกต่างของวัตถุแต่ละชนิด

6. ขั้นตอนการศึกษา

- 6.1 ทบทวนประสบการณ์ทางความรู้สึกส่วนตัวที่มีต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เคยประสบ
- 6.2 สืบหาสถานการณ์แวดล้อมในสังคมที่กำลังดำเนินอยู่
- 6.3 ศึกษาสำรวจวัตถุที่มีผลต่อความรู้สึกในอดีตและปัจจุบันและศึกษาวัตถุที่มีความหมายทางสังคมเพื่อนำมาเป็นสัญลักษณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน
- 6.4 จัดวางหุ่นและจัดแสงเงาให้ตรงกับความรู้สึกที่ต้องการจะสื่อ และจินตนาการต่อยอดเพื่อทำภาพร่าง
- 6.5 วิเคราะห์ภาพร่างและเลือกภาพร่างที่สื่อถึงแนวความคิดและอารมณ์ความรู้สึกที่ต้องการได้มากที่สุดและขยายเป็นผลงานจริง

7. วิธีการศึกษา

7.1 สํารวจและเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสารขั้นต้น ประกอบด้วย ประสบการณ์ทางความรู้สึก ภาพร่างทางความคิด ผลงานศิลปินที่ใช้แสงเงาเป็นตัวจับเน้นอารมณ์ความรู้สึก ภาพยนตร์แนวเหนือจริง

7.2 สํารวจและเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสารชั้นรอง ประกอบด้วย หนังสือ บทความ และเอกสาร ได้แก่ ทฤษฎีทางจิตวิทยา ทฤษฎีศิลปะ ลัทธิศิลปะ และผลงานของศิลปินที่ได้รับอิทธิพลในการสร้างสรรค์

7.3 ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดีความ และสังเคราะห์ข้อมูลใหม่ ด้านรูปร่าง รูปทรง ด้วยร่างภาพคร่าว ๆ แล้วเพิ่มรายละเอียด หรือลดทอน เสริมแต่งรูปทรง ให้ภาพร่างมีความชัดเจนและจัดวางองค์ประกอบภาพ

7.4 การสร้างสรรค์งาน ด้วยกระบวนการทางทัศนศิลป์ ปฏิบัติงานตามลำดับขั้นตอนของเทคนิคจิตรกรรมสีน้ำมัน ตั้งแต่ ขยายสัดส่วนภาพร่างลงบนผ้าใบ ลงสีตั้งแต่ระยะหลังมาระยะหน้า และเก็บรายละเอียดแต่ละส่วนจนสมบูรณ์

7.5 วิเคราะห์โครงสร้างศิลปะ เนื้อหาและรูปแบบ

7.6 สรุปผลและประโยชน์ ที่ได้รับจากการสร้างสรรค์

7.7 การนำเสนอผลงานและติดตั้งผลงาน พร้อมเล่มเอกสารในส่วนวิทยานิพนธ์ประกอบการสร้างสรรค์

8. แหล่งข้อมูลที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์

8.1 ความรู้สึกและความทรงจำในอดีตที่มีต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง

8.2 หนึ่งที่สามารถสื่อความหมายถึงสถานการณ์ในความรู้สึก

8.3 วัตถุสิ่งของที่มีความฝังใจในวัยเด็ก

8.4 มุมมองที่น่าสนใจจากภาพยนตร์

8.5 มุมมองที่น่าสนใจจากภาพถ่าย

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ในการที่คนคนหนึ่งหรือศิลปินคนหนึ่งจะสร้างสรรค์ผลงานออกมาได้นั้น จะต้องมีความสนใจต่อสิ่งหนึ่งซึ่งขึ้นมาก่อน แต่ไม่ใช่เป็นเพียงความสนใจที่ผิวเผินชั่วคราวช่วยยาม แต่ต้องเป็นความสนใจที่ลุ่มหลงหรือต้องมีความรู้สึกร่วมไปกับสิ่ง ๆ นั้น และสิ่ง ๆ นั้นก็จะกลายมาเป็นจุดเล็กๆ ที่ส่องประกายเป็นจินตนาการหรือต้นตอแห่งความคิดหรืออารมณ์ความรู้สึก และกลายเป็นความบันดาลใจและอิทธิพลของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่เต็มไปด้วยความงาม อารมณ์ความรู้สึก และความคิดสร้างสรรค์

ความบันดาลใจและอิทธิพลที่มีต่อการสร้างสรรค์

1. อิทธิพลที่มีต่อความคิดในการสร้างสรรค์

1.1 อิทธิพลจากความทรงจำในอดีต

1.2 อิทธิพลของความรู้สึกทุกข์

2. อิทธิพลจากสังคมและสิ่งแวดล้อม

3. อิทธิพลทางด้านสัญวิทยา

4. อิทธิพลและแรงบันดาลใจจากผลงานศิลปะกรรม

5. อิทธิพลจากรูปแบบศิลปะกรรม

1. อิทธิพลที่มีต่อความคิดในการสร้างสรรค์

1.1 อิทธิพลจากความทรงจำในอดีต

ในการดำเนินชีวิตของเราทุกคนล้วนแล้วต้องพบเจอเหตุการณ์ สถานการณ์ และบุคคลต่าง ๆ มากมาย และเมื่อเวลาผ่านไปสิ่งเหล่านั้นก็กลายเป็นประสบการณ์ อดีตหรือความทรงจำซึ่งทุกคน

ล้วนมีทั้งความทรงจำที่ดีและร้ายในชีวิต ความทรงจำนั้นเป็นสิ่งนามธรรมและจับต้องได้ยาก² แต่เต็มไปด้วยความรู้สึก บ่อยครั้งที่ความทรงจำในอดีตที่ผุดขึ้นมาในสมองของเราเป็นความทรงจำที่เลวร้าย เพราะเป็นผลจากการทำงานของสมองที่มักจะจำสิ่งที่เป็นทุกข์มากกว่าสิ่งที่เป็นสุขเพื่อการอยู่รอด และนอกจากนี้สมองของเรายังทำให้เราอ่อนไหวกับเรื่องราวเรื่องโศกมากกว่าเรื่องสุข³

ความคิดเป็นสิ่งที่เราควบคุมไม่ได้เช่นเดียวกับสิ่งต่าง ๆ บนโลกที่ล้วนเป็นอนิจจัง ในหนึ่งวันเรามีความคิดผุดขึ้นในสมองเป็นพัน ๆ เรื่อง บางครั้งเราก็ทำหน้าที่เป็นแค่เพียงผู้ดูเห็นความคิดมันเกิดดับ แต่บางความคิดไม่สามารถที่จะทำตัวเป็นเพียงแค่ผู้ดูได้ บ่อยครั้งที่เมื่อความคิดของข้าพเจ้าเกิดขึ้นซึ่งเป็นความคิดถึงเหตุการณ์ในอดีตที่เศร้าหมอง ข้าพเจ้าจะเกิดอารมณ์ความรู้สึกไปกับภาพในหัวที่มันผุดขึ้นมา ข้าพเจ้าไม่สามารถถอนตัวออกจากภวังค์แห่งความคิดนั้นได้ มันทำให้ข้าพเจ้าเหมือนอยู่ในโลกแห่งอดีต เหตุการณ์ในอดีต ความรู้สึกเสียใจ เจ็บปวด ความรู้สึกทุกอย่างกลับมาเป็นจริงขึ้นมาอีกครั้งในปัจจุบันขณะ ทุกอย่างเกิดขึ้นในสมองและจิตใจของข้าพเจ้าเป็นโลกภายในที่ไม่มีใครภายนอกสามารถเห็นหรือรับรู้ถึงสถานการณ์ที่ข้าพเจ้ากำลังเผชิญหรือรู้สึก ณ ขณะนั้นได้

ความคิดกลายเป็นสิ่งที่น่ากลัวสำหรับข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าไม่สามารถจะบังคับให้มันคิดถึงแต่สิ่งดี ๆ ได้ และมันมักมีอำนาจเหนือข้าพเจ้าเสมอ ข้าพเจ้าพยายามใช้ชีวิตอยู่กับปัจจุบันขณะ แต่ลึก ๆ แล้วข้าพเจ้ารู้สึกถึงความไม่สบายใจตลอดเวลา เป็นความวิตกกังวลอยู่ลึก ๆ ว่าเมื่อไหร่ปีศาจของความคิดจะโผล่ขึ้นมาหลอกหลอนข้าพเจ้า ความรู้สึกนี้ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่เป็นอิสระเหมือนถูกเหนี่ยวรั้งไว้ด้วยอดีต เสมือนเป็นพันธนาการของความคิดที่ไม่มีวันจบสิ้น

1.2 อิทธิพลของความรู้สึกทุกข์

ทุกข์ หรือ ทุกขัง (บาลี: ทุกฺข) เป็นหลักธรรมสำคัญในพระพุทธศาสนา แปลว่าทนอยู่ในสภาพเดิมได้ยาก โดยทั่วไปหมายถึง สังขารทั้งปวง อันได้แก่ ชั้น 5 ซึ่งเป็นที่ตั้งของกองทุกข์⁴

² อาจารย์จันตมาศ, "ความทรงจำคืออะไร," The standard, <https://thestandard.co/science-find-remembrance/>.

³ ก้อง เกียรติวิชัย, **Brain Hack** จับได้ ใจสมอง (นนทบุรี: ริงค์ บีคอนด์ บুকส์, 2556).

⁴ วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, "ทุกข์," Wikipedia, <https://th.wikipedia.org/wiki/ทุกข์>.

ในการสร้างสรรค์งานของข้าพเจ้าความทุกข์ถือได้ว่าเป็นแรงบันดาลใจและเป็นบ่อเกิดสำคัญของเนื้อหาสาระหลักและรูปแบบในการแสดงออก ความทุกข์มีบ่อเกิดมาจากความคิดและรากฐานของความทุกข์นั้นก็เกิดขึ้นได้จากสองสิ่งคือ ความคิดและอัตตาหรืออีโก้

ความคิด คือ นำเรื่องที่เกิดขึ้นครั้งเดียวมาซ้ำคิดซ้ำทำก็เลยเป็นการซ้ำทุกข์

อัตตา คือ เรามีอีโก้ หรืออัตตาที่หนาแน่น อัตตาหรืออีโก้ตัวนี้ ถูกทำให้เจ็บปวด ถูกทำให้ไม่ได้รับความสำคัญมันก็จะลุกขึ้นมาฟาดวงฟาดงาแสดงตัวตนออกมา ตัวนี้เองเป็นรากของความทุกข์⁵

ความทุกข์เป็นแรงผลักดันภายในของข้าพเจ้าที่ต้องการจะระบายออกซึ่งความทุกข์ แต่ข้าพเจ้าเลือกระบายมันออกมาเป็นรูปภาพ เป็นทัศนศิลป์ เพราะข้าพเจ้าคิดว่าความงามของทัศนศิลป์นั้นน่าสนใจและลึกซึ้งกว่าคำพูดที่พร่าเพื่อถึงความทุกข์ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงได้ใช้ความงามทางทัศนศิลป์เป็นอาวุธในการสื่อสารให้บุคคลภายนอกได้รับรู้ถึงความทุกข์ภายในจิตใจของข้าพเจ้า เฉกเช่นเพื่อนระบายความทุกข์ให้เพื่อนฟัง

ความทุกข์ของข้าพเจ้าส่วนใหญ่เกิดจากความคิดที่คิดย้อนกลับไปในอดีตและพะวงไปยังอนาคตที่ยังมาไม่ถึง ในการดำเนินชีวิตประจำวันของเราต้องพบเจอกับบุคคลหรือสถานการณ์ต่าง ๆ มากมาย ทุกสิ่งสามารถเป็นตัวกระตุ้นความทรงจำในอดีตได้และเมื่อนั้นความคิดก็เกิดขึ้น คิดย้ำถึงเหตุการณ์ในอดีตที่ทำให้เสียใจ เศร้าหมอง โศกเศร้า และต่อมาก็กังวลคิดไปถึงอนาคตว่าจะเป็นอย่างไรต่อไปจากผลของอดีตโดยลืมปัจจุบันขณะ ก่อให้เกิดความทุกข์ขึ้นมาอีกครั้ง

อาวุธของความทุกข์ก็คือความคิด ความทุกข์เป็นบ่อเกิดของแรงบันดาลใจ ในการสร้างสรรค์ผลงานทั้งในด้านแนวความคิดและรูปแบบในการแสดงออก

ในด้านแนวความคิด ความทุกข์เป็นแรงบันดาลใจให้นำความเจ็บปวดทางจิตใจมาเป็นเนื้อหาหลักในการแสดงออก เพราะความทุกข์มีอิทธิพลต่อความคิด ความรู้สึกและจิตใจของข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก มันเป็นเรื่องที่ข้าพเจ้าพบเจอได้บ่อยและเกือบตลอดเวลา ดังนั้นมันจึงเป็นอะไรที่ฝังใจข้าพเจ้า เพราะมันทำให้ข้าพเจ้าเจ็บปวดและไม่สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นปกติสุข และข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้ารู้จักมันเป็นอย่างดีเพราะมันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในจิตใจของข้าพเจ้า มันเป็นความ

⁵ พระมหาวุฒิชัย วชิรเมธี, วิชาแรกวิชาชีวิต (นนทบุรี: ปราณ พับลิชชิ่ง, 2556).

จริงของจิตใจของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงคิดว่าการนำความรู้สึกภายในจิตใจของตนเองมาเป็นเนื้อหาในการสร้างสรรค์ผลงานส่วนตัวของข้าพเจ้านั้น เป็นการแสดงความจริงใจต่อการสร้างสรรค์งานศิลปะ ตัวตนของข้าพเจ้าเป็นเช่นไร งานศิลปะของข้าพเจ้าก็เป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าทำในสิ่งที่เป็นคนเอง ทำเรื่องความคิดและความรู้สึกของตนเอง ศึกษาเข้าไปในความจริงของจิตใจตนเอง มิได้นำเรื่องภายนอกที่ข้าพเจ้าไม่รู้หรือไม่เข้าใจมันจริง ๆ มาทำ แต่ความทุกข์ในใจของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้จักมันดี

ในด้านรูปแบบ เนื่องจากความทุกข์ส่วนใหญ่ของข้าพเจ้าเกิดจากความคิด และเนื่องจากในวันหนึ่ง ๆ เรามีความคิดเกิดขึ้นในหัวเป็นพัน ๆ เรื่อง ทำให้ความทุกข์ของข้าพเจ้ามีหลายเรื่องหลายสาเหตุแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ และเวลา หรือสิ่งที่อายตนะทั้ง 5 ไปรับรู้

ในความทุกข์นั้นมีความรู้สึกที่หลากหลาย เช่น ความเสียใจ ความเศร้า ความโกรธ ความน้อยใจ ความรู้สึกสูญเสีย ความรู้สึกไร้ตัวตน ความรู้สึกด้อยค่าหรือไร้คุณค่า ซึ่งเมื่อเกิดความรู้สึกใดขึ้นมา ข้าพเจ้าก็จะจดหรือสเก็ตซ์ความคิดความรู้สึกนั้นไว้แล้วนำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างภาพต้นแบบ หรือการจินตนาการถึงรูปแบบและเรื่องราวอารมณ์ที่ต้องการนำเสนอ เมื่อมีความรู้สึกหลายแบบ เรื่องราวและรูปแบบของผลงานก็มีความหลากหลายตามไปด้วย

ความรู้สึกในความทุกข์ต่าง ๆ เป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าคิดและจินตนาการถึงสัญลักษณ์ที่นำมาใช้ในผลงาน ทุกสัญลักษณ์ล้วนมีความหมายและมีที่มาทั้งสิ้น ตั้งแต่สัญลักษณ์ใหญ่ ๆ จนกระทั่งสิ่งของเล็ก ๆ หรือแม้กระทั่งบรรยากาศที่จับต้องไม่ได้ก็มีความหมายต่อผลงานของข้าพเจ้า ทั้งหมดทั้งหมดนี้ก่อให้เกิดเป็นรูปแบบงานศิลปกรรมที่มีความเฉพาะตัวและมีความเป็นปัจเจก

2.อิทธิพลจากสังคมและสิ่งแวดล้อม

ในการดำเนินชีวิตของทุกคน เราทุกคนล้วนอยู่ในสังคม สังคมหนึ่งและสิ่งแวดล้อมใดสิ่งแวดล้อมหนึ่งเสมอ คนเราตั้งแต่เกิดจนตายมีชีวิตอยู่ในฐานะสมาชิกคนหนึ่งในสังคม และการมีชีวิตอยู่ในสังคมก็คือการที่จะต้องอยู่ภายใต้อิทธิพลทางสังคมในด้านต่าง ๆ นานาตลอดเวลาที่เราไม่

⁶ โสภกา ชูพิกุลชัย, จิตวิทยาสังคม, พิมพ์ครั้งที่ 2. ed. (กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2518).

สามารถแยกตัวเราออกจากธรรมชาติหรือสิ่งที่เราอยู่ร่วมได้เพราะเรต่างก็เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งเหล่านั้นเช่นกัน ดังนั้นความคิดและจิตใจความรู้สึกของเราก็มีส่วนที่ได้ผลกระทบจากสังคมและสิ่งแวดล้อมรอบกาย เราทุกคนต่างเป็นผลผลิตของสังคม โลกภายในจิตใจและโลกภายนอกนั้นสัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ออก บางครั้งสิ่งที่ปรากฏอยู่ภายนอกกรอบกายเราก็เกิดจาก โลกภายในคือความคิดของเราหรือใจภายในเป็นตัวกำหนด โลกภายนอก⁷

สำหรับข้าพเจ้าสังคมสิ่งแวดล้อมและทุกสิ่งรอบกายเป็นสิ่งที่มอิทธิพลต่อจิตใจของข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก เนื่องจากปกติข้าพเจ้าเป็นคนค่อนข้างเก็บตัว ไม่ค่อยมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลใหม่ ๆ หรือคนแปลกหน้า ไม่ค่อยเข้าสังคมและเป็นคนที่ค่อนข้างอ่อนไหวง่ายต่ออารมณ์ความรู้สึกที่เข้ามากระทบ ดังนั้นเมื่อมีสิ่งกระตุ้นจากภายนอกข้าพเจ้าจะเกิดความรู้สึกวุ่นวายภายในจิตใจ รู้สึกกระอักกระอ่วนและวิตกกังวล ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจ จากความรู้สึกที่เป็นนามธรรมสู่รูปแบบรูปธรรมออกมา

หรือในบางครั้งข้าพเจ้าต้องอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ต้องพบเจอกับสถานการณ์แบบเก่าที่เคยทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกเสียใจหรือพบเจอกับบุคคลในอดีต ที่เคยทำให้ข้าพเจ้าเสียใจและเป็นทุกข์ สิ่งเหล่านี้ก็จะไปกระตุ้นความทรงจำเก่า ๆ ที่ทำให้ข้าพเจ้าโศกเศร้า และทำให้ข้าพเจ้าเป็นทุกข์ในปัจจุบันขณะ

สังคมและสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งที่ภายนอกที่เราไม่สามารถควบคุมได้เช่นเดียวกับความคิด อารมณ์ ความรู้สึกและจิตใจ ซึ่งล้วนแต่เป็นสิ่งที่ไม่เที่ยง ทั้งโลกภายนอกและโลกภายในที่สัมพันธ์กันนี้ได้ก่อให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจ จากสิ่งนามธรรมมาสู่งานศิลปกรรมที่เป็นรูปธรรม

3. อิทธิพลของสัญวิทยา

ในการสร้างผลงานจิตรกรรมชิ้นหนึ่งต้องประกอบด้วยสามสิ่ง คือ แนวความคิด รูปแบบ และเทคนิควิธีการ ทั้งสามส่วนจะต้องสัมพันธ์เชื่อมโยงกันจึงจะเป็นผลงานที่สามารถสื่อสารสาระและใจความสำคัญของผลงานชิ้นหนึ่งได้ดี

⁷ จูตินาถ ณ พัทลุง, *ฤทธิ์แห่งใจ*, 1 ed., 1 vols., vol. 1 (กรุงเทพฯ: บริษัทเข็มทิศชีวิตจำกัด, 2559).

ในด้านของรูปแบบในจิตรกรรมนั้นมีมากมาย แต่หนึ่งสิ่งที่ข้าพเจ้าสนใจคือเรื่องของการใช้สัญลักษณ์ในการสื่อสารสาระเนื้อหา สัญลักษณ์ หรือ เครื่องหมาย (Symbol) โดยพื้นฐานหมายถึงสิ่งที่ใช้แทนความหมายของอีกสิ่งหนึ่ง หรือถ้าจะกล่าวให้ลึกลงไปอีก สัญลักษณ์หมายถึง วัตถุ อักษร รูปร่าง หรือสีตันซึ่งใช้ในการสื่อความหมายหรือแนวความคิดให้มนุษย์เข้าใจไปในทางเดียวกัน อาจจะเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมก็ได้ สัญลักษณ์นั้นช่วยในการสื่อสารซึ่งช่วยให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารเข้าใจตรงกันแม้จะพูดกันคนละภาษา แต่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของทั้งสองฝ่ายว่า ผู้ส่งสารมีความสามารถใช้สัญลักษณ์ให้สื่อความหมายมากเพียงใด และผู้รับสารมีความเข้าใจในสัญลักษณ์ที่ใช้มากเพียงใด⁸

การใช้สัญลักษณ์เป็นตัวกลางในการสื่อสารทำให้ภาพภาพหนึ่งมีความหมายมากกว่าสิ่งที่เห็น อีกทั้งยังเป็นการสร้างคำถามให้กับคนดูเพื่อพิจารณาความหมายหรือเนื้อหาที่แฝงอยู่ในสัญลักษณ์นั้น ๆ การใช้สัญลักษณ์ยังเป็นสร้างเอกลักษณ์เฉพาะของตัวศิลปินก็ได้หากศิลปินเลือกสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงบริบทและวัฒนธรรมเฉพาะของผู้สร้าง หรือบางครั้งผู้สร้างก็สามารถเลือกสัญลักษณ์ที่มีความเป็นสากลที่บุคคลโดยทั่วไปสามารถเข้าใจได้ โดยจะทำให้ภาพภาพหนึ่งเป็นสากลไร้พรมแดนระหว่างเชื้อชาติและศาสนา

ในการเลือกใช้สัญลักษณ์แต่ละชิ้นให้ปรากฏในผลงานข้าพเจ้าเริ่มจากแนวความคิดรวบยอดที่มีต่อผลงานแต่ละชิ้น ข้าพเจ้าจะเลือกวัตถุที่มีความหมายเชื่อมโยงกับแนวความคิดที่ต้องการนำเสนอคือเรื่องของความคิด อดีต และการพัฒนาการ จากนั้นนำวัตถุมาประกอบเข้ากับตัวสัญลักษณ์หลัก โดยให้วัตถุทั้งสองมีปฏิสัมพันธ์กันซึ่งลักษณะการปฏิสัมพันธ์ของวัตถุทั้งสองก็ยังมีความหมายแฝงอยู่ด้วย

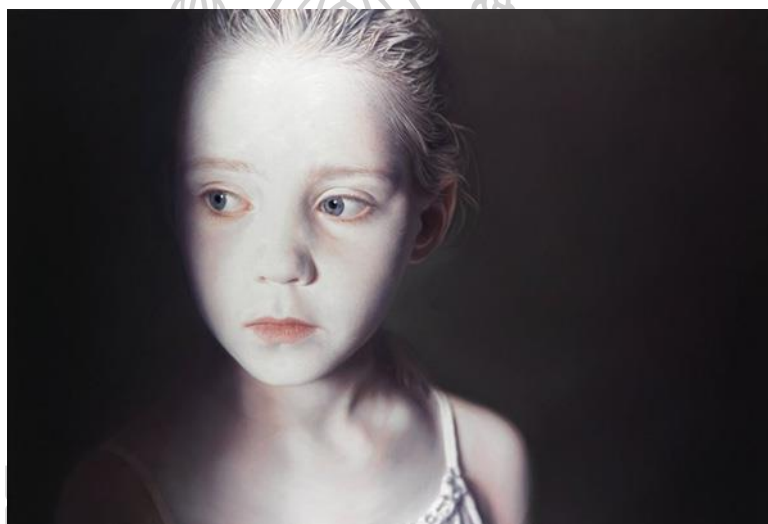
นอกเหนือจากวัตถุ สิ่งของ ที่เลือกมาเป็นสัญลักษณ์จะเป็นตัวสื่อความหมายแล้ว การจัดวางตำแหน่งหรือการวางองค์ประกอบของภาพก็ยังเป็นสิ่งสำคัญและถือว่าการสื่อสารผ่านทางสัญลักษณ์อีกด้วย ข้าพเจ้าเลือกจัดวางองค์ประกอบให้มีจุดเด่นเพียงจุดเดียว และอยู่ตรงกลางของภาพเพื่อสะท้อนถึงความให้ความสำคัญของการมีตัวตนหรือเห็นตัวเองสำคัญเป็นหลัก หรืออีกนัยหนึ่งเมื่อเราเป็นทุกข์เรามักจะหมกมุ่นอยู่กับตนเองจนลืมสังคมและบุคคลรอบข้าง

⁸ วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, "สัญลักษณ์," wikipedia, <https://th.wikipedia.org/wiki/สัญลักษณ์>.

4. อิทธิพลและแรงบันดาลใจจากผลงานศิลปกรรม

อิทธิพลและแรงบันดาลใจที่มีต่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าคือผลงานในแนวศิลปะเรียลลิสม์ หรือสำนึกนิยม หมายถึงลัทธิที่มีแนวความคิดและแนวทางการสร้างงาน โดยการยอมรับความเป็นจริงที่มองเห็นและพิสูจน์ได้ ในทางศิลปกรรมคือการสร้างงานที่เป็นความจริงทั้งเนื้อหา รูปแบบ จะเขียนภาพที่เกี่ยวกับความจริงเท่านั้น ไม่เขียนภาพที่เพ้อฝันที่หนีความจริง ศิลปินพยายามแสดงความจริงที่ปรากฏในชีวิตประจำวันตามสภาพความเป็นจริง⁹

ศิลปินที่ได้รับอิทธิพลจากแนวความคิดสำนึกนิยม และให้อิทธิพลในการสร้างสรรค์งานทั้งในด้านรูปแบบและแนวความคิดคือ **Gottfried Helnwein**

ภาพที่ 1 The mermur of the Innocents 67

ที่มา : เข้าถึงเมื่อ 1 มีนาคม 256, เข้าถึงได้จาก <https://in.pinterest.com/pin/297659856615206608/>

⁹ วุฒิ วัฒนสิน, ประวัติศาสตร์ศิลปะ (กรุงเทพฯ: สิปประภา, 2552).

ภาพที่ 2 The Disaster of war 53.

ที่มา : เข้าถึงเมื่อ 1 มีนาคม 2562, เข้าถึงได้จาก <https://in.pinterest.com/pin/208924870196655662/>

ภาพที่ 3 The Disaster of war 50

ที่มา : เข้าถึงเมื่อ 1 มีนาคม 2562, เข้าถึงได้จาก <https://in.pinterest.com/pin/400961173068255037/>

ภาพที่ 4 The Disaster of war 3.

ที่มา : เข้าถึงเมื่อ 1 มีนาคม 2562,

เข้าถึงได้จาก http://www.helnwein.com/works/mixed_media_on_canvas/image_1449-The-Disasters-of-War-3

Gottfried Helnwein ได้ตีแผ่ความจริงของสังคมที่มีผลพวงมาจากสงคราม ในวัยเด็กเขาพบเห็นแต่ภาพโหดร้ายทารุณ ผลพวงของสงคราม ความย่อยยับของบ้านเมือง ผู้คนพิกลพิการ แทบทุกแห่งไม่มีรอยยิ้มหรือเสียงหัวเราะ ไม่มีเสียงเพลง มีแต่เสียงร่ำไห้สลับกับความเจ็บงัน งานศิลปะทุกอย่างถูกกองทัพเยอรมันทำลายพินาศ¹⁰

ผลงานสำคัญ ๆ ที่เป็นเอกลักษณ์ของเฮลน์ไวน์ คือ ภาพเกี่ยวกับเด็กที่ดุงดงามในความน่ากลัว เขากล่าวว่า เด็กเป็นผู้ที่ถูกกระทำได้ง่ายที่สุด ทั้งจากการล่อลวง ข่มขืน การทำร้าย ความรุนแรง

¹⁰ "Gottfried Helnwein," <http://lushindie.blogspot.com/2007/04/gottfried-helnwein.html>.

สงคราม การกระทำทางเพศส่งผลต่อความดั่งามของเด็ก งานของเขาบอกถึงความไม่รู้ และความบอบบางต่อความรุนแรงต่าง ๆ¹¹

ผลงานของ Gottfried Helnwein ได้ตีแผ่ความจริงของสังคมทั้งในด้านแนวความคิดและรูปแบบที่สะท้อนใจ สะท้อนความเป็นจริงของความรุนแรงในสังคมที่เกิดขึ้นจริง ผลงานของเขามีรูปแบบที่เรียบง่าย แต่ชัดเจน มีองค์ประกอบที่มีจุดเด่นเพียงจุดเดียว การเลือกใช้สัญลักษณ์ที่มีความหมายรุนแรงควบคู่กับเด็กซึ่งสื่อถึงสิ่งที่ไร้เดียงสาและเปราะบาง การเลือกใช้สัญลักษณ์ที่ขัดแย้งมาประกอบคู่กันนั้นยังทำให้ผลงานสร้างความสะท้อนใจให้แก่ผู้ชม นอกจากนั้นศิลปินยังได้จับเน้นอารมณ์ความรู้สึกในภาพโดยการใช้หลักของแสงเงาซึ่งจับเน้นอารมณ์ให้ผู้รู้สึกถึงความน่ากลัวและหดหู่

อิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับจากผลงานของ Gottfried Helnwein ด้านรูปแบบในการสร้างสรรค์คือ รูปแบบที่มีความเรียบง่ายแต่สะท้อนใจด้วยการเลือกใช้สัญลักษณ์ที่บอบบางควบคู่กับสิ่งที่ขัดแย้งคือความรุนแรง เช่นเดียวกับข้าพเจ้า ผลงานของ Gottfried Helnwein ใช้เด็กผู้หญิงเป็นสัญลักษณ์หลักสื่อถึงความบอบบางและความไร้เดียงสา ส่วนข้าพเจ้าใช้ตุ๊กตามีสีชมพูสื่อถึงความเป็นผู้หญิง ความอ่อนไหวและความบอบบางควบคู่กับสัญลักษณ์ที่มีความโหดร้ายหรือมีความหมายในแง่ลบ

รูปแบบการจัดวางองค์ประกอบของภาพที่เรียบง่ายแต่ดึงดูดสายตาผู้ชมหรือสร้างแรงปะทะเมื่อแรกพบเห็น ด้วยการขยายสัดส่วนของแบบ (คน) หรือวัตถุที่วาดให้มีขนาดใหญ่กว่าความเป็นจริง การเลือกจัดวางให้มีจุดเด่นเพียงจุดเดียว เป็นการใช้องค์ประกอบที่เรียบง่ายแต่ชัดเจน การเลือกใช้สัญลักษณ์เพียงไม่กี่อย่างภายในภาพภาพหนึ่ง ทำให้ความหมายรูปแบบของภาพเรียบง่ายแต่สื่อความหมายได้อย่างตรงไปตรงมาและชัดเจน เช่น ภาพเด็กถือปืน (The Disaster of war 50) เปรียบได้กับผลงานของข้าพเจ้าที่มักจะเลือกใช้สัญลักษณ์เพียงหนึ่งอย่างในการสื่อความหมายเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

อีกหนึ่งสิ่งที่เป็นจุดเด่นของ Gottfried Helnwein และสอดคล้องกับการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าคือเรื่องของแสงเงาหรือน้ำหนักภายในภาพ ที่เป็นสิ่งที่สร้างหรือสนับสนุนให้เกิดความ

¹¹ วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี, "Gottfried Helnwein," wikipedia, https://en.wikipedia.org/wiki/Gottfried_Helnwein.

งามและอารมณ์ความรู้สึกขึ้นในภาพ เช่นการใช้แสงเงาที่ตัดกันอย่างชัดเจนทำให้เกิดความนิ่ง เงียบ และหดหู่

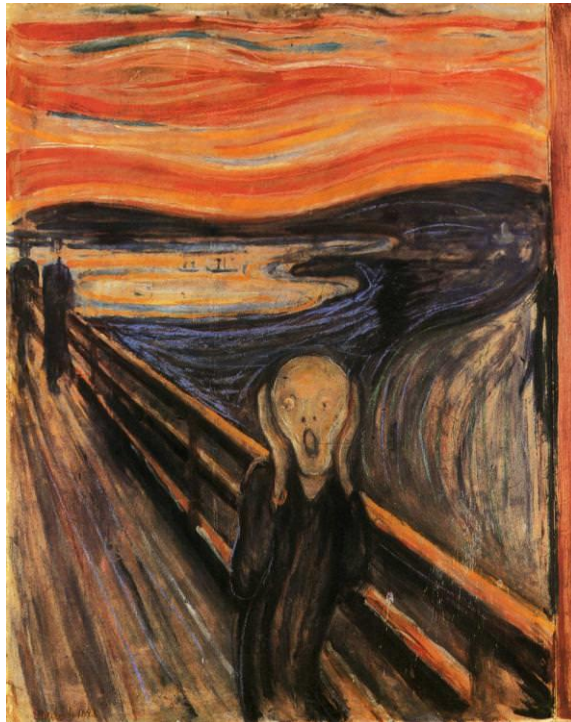
ด้านเทคนิควิธีการ Gottfried Helnwein สร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบเรียลลิสติก สอดคล้องกับการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า คือ ข้าพเจ้าก็สร้างสรรค์ผลงานเรียลลิสติก เช่นเดียวกัน Gottfried Helnwein พื้นที่แสดงความเป็นจริงของคนและวัตถุสิ่งของได้อย่างเสมือนจริง แสดงความจริงของลักษณะพื้นผิว เช่น ผิวของคน เส้นผม ในขณะที่เดียวกันข้าพเจ้าก็พื้นที่แสดงความเป็นจริงของวัตถุ เช่น ขนของตุ๊กตา ข้าพเจ้าก็จะพื้นที่ให้เสมือนจริงมากที่สุดเพื่อสะท้อนความจริงของสรรพสิ่งซึ่งมีความหมายซ่อนอยู่ในตัวของมันเอง

ศิลปินอีกคนหนึ่งให้อิทธิพลทางการเลือกเนื้อหาในการสร้างสรรค์คือ **Edvard Munch** เอ็ดเวิร์ด มุงค์ ศิลปินชาวนอร์เวย์ที่โด่งดังมากที่สุดคนหนึ่ง เป็นทั้งจิตรกรและช่างภาพพิมพ์ไม้ หิน และเอ็ชชิง เขาเป็นหนึ่งในศิลปินลัทธิสัญลักษณ์นิยม และได้รับการยกย่องให้เป็นคนสำคัญในการพัฒนาลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ (Expressionism) ในเยอรมันและยุโรปกลาง ผลงานของมุงค์สะท้อนความทุกข์ยากและความขัดแย้งต่าง ๆ ในชีวิต ความทรงจำที่โหดร้ายในวัยเด็กและแผลในจิตใจทำให้เขาแสดงทัศนคติเรื่องความรัก สุราและความเลวร้ายของชีวิตลงในผลงาน ภาพของเขามักแสดงปัญหาสังคมและความกังวลของมนุษย์¹²

เอ็ดเวิร์ด มุงค์ เป็นศิลปินที่โดดเด่นในกลุ่มศิลปินเอ็กเพรสชันนิส หรือลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ อยู่ในช่วงศตวรรษที่ 19-20 ศิลปะเอ็กเพรสชันนิสเป็นการแสดงอารมณ์ แสดงออกศิลปะที่รุนแรง ยึดเสรีทางอารมณ์ความรู้สึกจากภายในเป็นหลัก ล้อออกมาด้วยเส้น การสั่นสะเทือนของเส้น สี รุปร่าง รวมแล้วคือภาษาทางศิลปะที่หลากหลาย¹³

¹² "เอ็ดเวิร์ด มุงค์," wikipedia, https://th.wikipedia.org/wiki/เอ็ดเวิร์ด_มุงค์.

¹³ ชะวักชัย ภาตินธุ, ประวัติและแบบอย่างศิลปะ = History and Style of Arts : รวมแบบอย่างศิลปะตะวันตกและศิลปะตะวันออก (กรุงเทพฯ: ปัญญาชน, 2558).

ภาพที่ 5 The Scream 1893

ที่มา : เข้าถึงเมื่อ 1 มีนาคม 2562, เข้าถึงได้จาก <https://www.edvardmunch.org/the-scream.jsp>

ภาพที่ 6 The storm 1893

ที่มา : เข้าถึงเมื่อ 1 มีนาคม 2562, เข้าถึงได้จาก <https://www.moma.org/audio/playlist/1/250>

ภาพที่ 7 Death in the Sickroom 1895

ที่มา : เข้าถึงเมื่อ 1 มีนาคม 2562, เข้าถึงได้จาก www.edvardmunch.org/death-in-the-sickroom.jsp

ภาพที่ 8 The Dance of Life 1899

ที่มา : เข้าถึงเมื่อ 1 มีนาคม 2562, เข้าถึงได้จาก <https://www.edvardmunch.org/the-dance-of-life.jsp>

Edvard Munch ได้ให้อิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงานในदानของเนื้อหาคือ Edvard Munch ได้ใช้ความทุกข์ภายในใจมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน โดย Edvard Munch ใช้ประสบการณ์ส่วนตัวหรือเหตุการณ์ที่ตนเองได้เคยประสบมาเป็นทั้งเนื้อหาและรูปแบบในการสร้างสรรค์ผลงาน เช่นเดียวกับข้าพเจ้าที่ใช้ประสบการณ์ส่วนตัวและอารมณ์ความรู้สึกภายในมาเป็นเนื้อหาและแรงบันดาลใจในการสร้างรูปแบบ ถึงแม้ว่ารูปแบบและเทคนิควิธีการของข้าพเจ้าจะแตกต่างกับ Edvard Munch แต่มีจุดประสงค์เดียวกัน คือ การปลดปล่อยความรู้สึกเจ็บปวดออกมาทางศิลปะ

5. อิทธิพลจากรูปแบบศิลปกรรม

อิทธิพลของงานศิลปกรรมที่ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลในการสร้างรูปแบบของผลงานศิลปกรรม คือ ศิลปกรรมหุ่นนิ่งเสมือนจริง ซึ่งได้รับอิทธิพลทั้งจากศิลปินตะวันตกและตะวันออก ได้แก่ Wayne Thiebaud และ นที อุตฤทธิ

Wayne Thiebaud

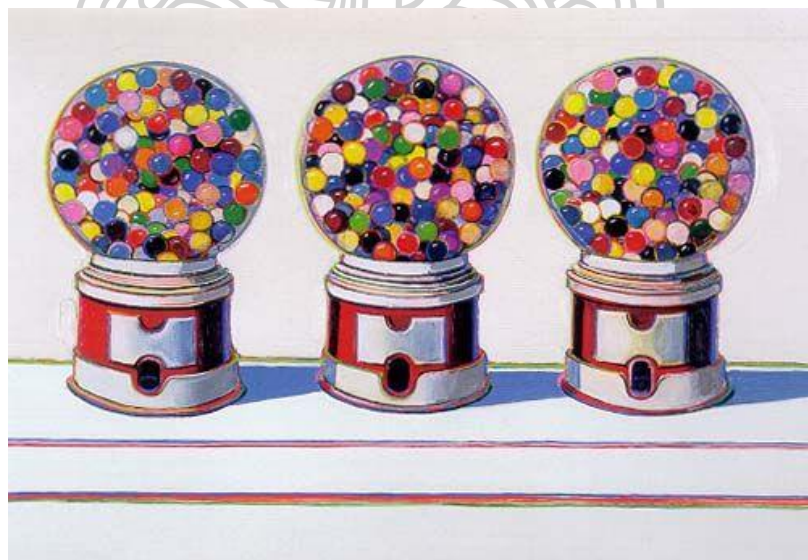
ภาพที่ 9 Cake 1963

ที่มา : เข้าถึงเมื่อ 1 มีนาคม 2562, เข้าถึงได้จาก <https://www.feastingonart.com/2010/11/wayne-thiebaud-pop-art-cakes.html>

ภาพที่ 10 *Around the cake* 1962

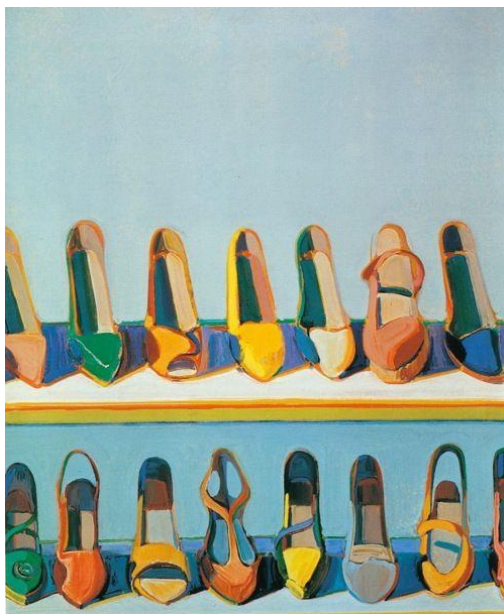
ที่มา : เข้าถึงเมื่อ 1 มีนาคม 2562, เข้าถึงได้จาก <https://artblot.wordpress.com/2014/03/04/a-fat-tuesday-treat-from-wayne-thiebaud/1962-around-the-cake/>

ภาพที่ 11 *Three Machines* 1963

ที่มา : เข้าถึงเมื่อ 1 มีนาคม 2562, เข้าถึงได้จาก

<http://www.artnet.com/Magazine/news/newthismonth/walrobinson2-1-16.asp>

ภาพที่ 12 Shoe rows 1975

ที่มา : เข้าถึงเมื่อ 1 มีนาคม 2562, เข้าถึงได้จาก

[http://artfromthefuture.tumblr.com/post/147077690310/aclockworkorange-wayne-thiebaud-shoe-rows#_=_](http://artfromthefuture.tumblr.com/post/147077690310/aclockworkorange-wayne-thiebaud-shoe-rows#_=)

Wayne Thiebaud (เวย์น ซี โบค) ศิลปินชาวอเมริกัน เกิดเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน ค.ศ. 1920^[1] และเป็นที่รู้จักกันในนามของศิลปินที่สร้างสรรค์งานจิตรกรรมในหัวข้อของสิ่งของในชีวิตประจำวัน หรือของกิน ไม่ว่าจะเป็นขนมเค้ก ขนมอบ พาย ไอศกรีมโคน เครื่องสำอางหรือรองเท้า แม้ว่างานส่วนใหญ่ของเขาจะถูกสร้างขึ้นในช่วงทศวรรษที่ 50-60 ซี โบคก็ถูกนับว่าเป็นจิตรกรชาวอเมริกันที่อยู่ในกระแสความเคลื่อนไหวป๊อปอาร์ต (Pop Art) งานของเขามักจะใช้สีสันที่โดดเด่นและเกินจริง และมีการใช้เงาที่มีลักษณะพิเศษเพื่อนำเสนอผลงาน ซี โบคเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางจากงานจิตรกรรมที่โด่งดังและสามารถพบเห็นได้ทั่วไปในร้านอาหาร เนื่องจากงานของเขามักจะมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องอาหาร หรือของหวานเป็นจำนวนมาก อย่างเช่น ขนมเค้ก ขนมอบ พายต่างๆ รวมถึงไอศกรีมโคน ผลงานของเขาได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ที่เขาประสบมาครั้งยังเป็นเด็ก ลักษณะในชิ้นงานของซี โบคมักจะสร้าง โครงร่างของวัตถุที่มีลักษณะชัดเจนจนทำให้นึกถึงภาพการ์ตูน เขามักจะใช้สีที่สดใสและรุนแรงตัดกับฉากหลังที่มีสีอ่อนกว่าเพื่อบรรยายถึงตัววัตถุหลักภายในภาพให้ชัดเจน อีกทั้งยังใช้การแสดงเงาในลักษณะพิเศษของการโฆษณาที่มีความเข้มสมจริง

โดยส่วนใหญ่แล้วงานของเขามักจะกล่าวถึงการล้อเลียน เสียดสีหรือวิพากษ์วิจารณ์วิธีทางด้านพาณิชย์และสังคมนิยมบริโภคนิยมมากกว่า ซีโบบ์ต้องการที่จะอธิบายตัวตนของเขาว่าเป็นจิตรกรหัวโบราณที่สนใจในงานเพื่อการโฆษณา การ์ตูน หรือภาพประกอบการค้า นอกจากนี้เขายังแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของตัวเขาท่ามกลางความร่วมมือผ่านฝีมือที่มีความพิถีพิถันและการตอกย้ำถึงอุดมการณ์ของตนเองโดยไม่สนใจกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกของศิลปะ¹⁴

¹⁴ วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี, "เวย์น ซีโบบ์," wikipedia, https://th.wikipedia.org//เวย์น_ซีโบบ์.

นที อุตฤทธิ

ภาพที่ 13 The Bridge 2012

ที่มา: เข้าถึงเมื่อ 1 มีนาคม 2562 , เข้าถึงได้จาก

http://www.amdtfineart.com/website/artist_9828?idx=u

ภาพที่ 14 Aristocrat 2012

ที่มา: เข้าถึงเมื่อ 1 มีนาคม 2562 , เข้าถึงได้จาก

http://www.amdtfineart.com/website/artist_9828?idx=u

ภาพที่ 15 Saying the tryth is a suicide ,2012

ที่มา: เข้าถึงเมื่อ 1 มีนาคม 2562 , เข้าถึงได้จาก

http://www.arndtfineart.com/website/artist_9828?idx=u

ภาพที่ 16 Inward Looking,2012

ที่มา: เข้าถึงเมื่อ 1 มีนาคม 2562 , เข้าถึงได้จาก

http://www.arndtfineart.com/website/artist_9828?idx=u

ภาพที่ 17 Fragile,2012

ที่มา: เข้าถึงเมื่อ 1 มีนาคม 2562 , เข้าถึงได้จาก

http://www.arndtfineart.com/website/artist_9828?idx=u

ภาพที่ 18 Rabbit head,2012

ที่มา: เข้าถึงเมื่อ 1 มีนาคม 2562 , เข้าถึงได้จาก

http://www.arndtfineart.com/website/artist_9828?idx=u

นที อุตถฤทธิ เป็นศิลปินไทยที่ได้รับการยอมรับทั้งในยุโรปและเอเชีย งานเขาต้องการสื่อถึงวิกฤตในเรื่องของอำนาจที่คนไทยเข้าไปผูกอยู่กับเรื่องนี้ ในช่วง 2-3 ปีนี้ นำเสนอสภาวะของความอึดอัดใจ ความไม่แน่นอน ความวิตกกังวลเกี่ยวกับวิกฤตของอำนาจ ผ่านงานจิตรกรรมของเขาด้วยสัญลักษณ์ ด้วยอะไรต่าง ๆ ซึ่งสัญลักษณ์บางอันมันค่อนข้างสากล ไม่ได้ระบุว่าเป็นเรื่องของใครอะไรที่ไหน เพราะศิลปินเจตนาที่จะทำให้คนในวงกว้าง สามารถเข้าใจงานของศิลปินมากขึ้น

วิธีการทำงานศิลปิน คือ จะใช้ข่าวของต่าง ๆ หยิบมันมาสร้างเรื่อง อาจจะมีรูปสัญลักษณ์หรือไวยกรณ์ทางภาพ ตามที่ศิลปินจะสร้างขึ้นมาเพื่ออุปมาอุปไมย เพื่อเชื่อมโยงไปถึง เนื้อหาอะไรต่าง ๆ เพราะฉะนั้นในแต่ละรูปมันก็จะมีความหมายที่ทำหน้าที่อธิบายอะไรบางอย่าง ซึ่งถ้าเรามีประสบการณ์หรืออยู่ในสังคมที่สามารถเข้าใจอะไรอย่างนี้ได้ เราจะเข้าใจมันได้ไม่ยาก ต้องอาศัยการตีความของตัวผู้ดูด้วยส่วนหนึ่ง ศิลปินไม่สามารถสื่อให้คนชมงาน สามารถมองเห็นอะไรได้ตรงกับผมซึ่งเป็นศิลปินได้ทั้งหมด อย่างน้อยแม้ไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาที่ศิลปินต้องการสื่อ นทีเชื่อว่า ผู้ชมยังสามารถสัมผัสกับความงามของสิ่งที่เขานำเสนอในฐานะงานศิลปะ “ความงามของ Painting ไม่ว่าจะงานผมมันจะมีเนื้อหาที่มันซับซ้อนรุนแรงอะไรอย่างไร ยิ่งไงก็ตามมันก็ไม่เคยที่จะปราศจากสุนทรียภาพ หรือความงาม อย่างน้อยความงามมันเป็นตัวล่ออย่างหนึ่ง ที่ทำให้คนเราสามารถเข้าใจสิ่งที่อยู่เบื้องหลังภาพเขียน”¹⁵

ผลงานของศิลปินทั้งสองได้ให้อิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงานที่สำคัญที่สุดคือการใช้หุ่นนิ่งมาเป็นสื่อสัญลักษณ์ในการสื่อสาร

ในด้านรูปแบบ ศิลปินทั้งสองได้สร้างสรรค์ผลงานเรียลลิสติก โดยมีหุ่นนิ่งเป็นสัญลักษณ์ ทั้งสองศิลปินได้ถ่ายทอดความเป็นจริงของวัตถุ นที อุตถฤทธิ ได้หยิบยกหุ่นนิ่งมาจัดวางองค์ประกอบให้วัตถุอยู่ร่วมกันแล้วเกิดความหมายใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าเนื่องจากข้าพเจ้าจะเลือกวัตถุมาประกอบเข้ากัน หรือทำให้หุ่นนิ่งสองสิ่งมีความเกี่ยวพันกันทางกายภาพเพื่อสื่อถึงความหมายอย่างอื่นมากกว่าที่ตาเห็น นอกจากนั้นข้าพเจ้ายังใช้วิธีการขยายสัดส่วนของวัตถุให้มีขนาดใหญ่กว่าความเป็นจริงเช่นเดียวกับ นที อุตถฤทธิ

¹⁵ MGR Online, "นที อุตถฤทธิ," mgronline,

ในด้านเทคนิควิธีการ ศิลปินทั้งสองได้ให้ความสำคัญของความเสมือนจริงและความจริงของวัตถุ ถึงแม้ว่าทั้งสองจะมีวิธีการพื้นที่ที่แตกต่างกัน Wayne Thiebaud ใช้สีที่แปรปรวนและเนื้อสีเป็นตัวช่วยในการแสดงออกซึ่งผิวของวัตถุ ในขณะที่ นที อุตฤตย์ใช้วิธีการพื้นที่แบบเกลี่ยเรียบไม่มีรอยของสีแปรปรวนแต่ก็ให้ความสำคัญของพื้นผิววัตถุเช่นเดียวกัน เนื่องจากวัตถุแต่ละวัตถุล้วนมีความหมายในตัวมันเอง ดังนั้นสัจจะของวัตถุจึงสำคัญต่อความหมายในการเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้ในการสื่อสาร เทคนิควิธีการของทั้งสองศิลปินมีความสอดคล้องกับการทำงานของข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก เพราะข้าพเจ้าก็เคารพในความเป็นจริงของวัตถุต่าง ๆ ข้าพเจ้าเชื่อว่าสิ่งที่เห็นได้ด้วยตาสามารถสะท้อนความจริงของสรรพสิ่งนั้น ๆ วิธีการพื้นที่ของข้าพเจ้าจะปรับเปลี่ยนไปตามลักษณะของวัตถุ เช่น บางวัตถุต้องพื้นที่ในขณะที่สียังเปียก แต่บางวัตถุต้องพื้นที่ซ้ำเมื่อสีชั้นแรกแห้งไปแล้ว ทำให้ได้ผลลัพธ์ที่แตกต่างกัน

บทที่ 3

การดำเนินงานสร้างสรรค์

ในการดำรงชีวิตประจำวันในวันหนึ่ง ๆ เราต่างต้องพบเจอบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ มากมาย สิ่งเหล่านั้นกลายเป็นความทรงจำและประสบการณ์ หรือบางทีก็เป็นตัวกระตุ้นความคิดความทรงจำถึงเรื่องราวในอดีต ทำให้เกิดความรู้สึกและอารมณ์ที่ไม่สามารถควบคุมได้ สิ่งเหล่านี้ได้กลายมาเป็นแรงบันดาลใจในการคิดสร้างสรรค์รูปแบบงานศิลปกรรมที่มีความเฉพาะเป็นของตนเอง และเป็นตัวกำหนดวิธีการหรือเทคนิคที่เลือกมาเพื่อสร้างสรรค์งานศิลปกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการภายในของข้าพเจ้า

รูปแบบการสร้างสรรค์

รูปแบบในการสร้างสรรค์งานของข้าพเจ้า คือ รูปแบบจิตรกรรม จิตรกรรมตามความหมายดั้งเดิมมาแต่บรรพกาล คือ ผลงานทัศนศิลป์ 2 มิติ ที่มีเพียงด้านกว้างกับด้านยาว ส่วนมิติที่ 3 คือ ปริมาตรและความลึกนั้นเกิดจากใช้เส้น สี น้ำหนัก และพื้นผิว สร้างความลวงตาให้ดูลึกเข้าไปในลักษณะเช่นเดียวกับภาพถ่าย¹⁶ สำหรับข้าพเจ้าแล้วจิตรกรรมไม่เพียงแต่ทำหน้าที่แสดงความงาม แต่จิตรกรรมยังเป็นสื่อที่สะท้อนถึงแนวคิดและจิตวิญญาณของผู้สร้างอีกด้วย จิตรกรรมถือได้ว่าเป็นสื่อพื้นฐานที่สุดที่ผู้คนสามารถเข้าถึงได้ด้วยการมองเห็น และรับรู้ถึงความหมายและอารมณ์ความรู้สึก

ข้าพเจ้าใช้รูปแบบจิตรกรรมแบบเหมือนจริงหรือเรียลลิสติกในการแสดงออกซึ่งความคิดและความรู้สึกโดยใช้หุ่นนิ่งเป็นสื่อสัญลักษณ์ ข้าพเจ้าได้แปรสภาพความรู้สึกซึ่งเป็นสิ่งนามธรรมออกมาเป็นรูปธรรมผ่านกระบวนการทางจิตรกรรม ข้าพเจ้าเชื่อว่าความงามของศิลปะสามารถสื่อสารอารมณ์และความหมายของสิ่งที่อยู่ในใจได้เช่นเดียวกับท่วงทำนองของดนตรี นอกจากนั้น

¹⁶ อธิธิพล ตั้งโฉลก, แนวทางการสอนและสร้างสรรค์จิตรกรรมขั้นสูง, 1 vols., vol. พิมพ์ครั้งที่ 1 (กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2550).

จิตรกรรมยังมีพลังจากกระบวนการสร้างสรรค์ ได้แก่ สี น้ำหนัก รูปทรง ซึ่งเมื่อทัศนธาตุมารวมตัวกันจะก่อให้เกิดความงามและความจริงซึ่งเป็นคุณค่าของผลงานจิตรกรรม

แนวเรื่องและวิธีการสร้างสรรค์

ความคิดเป็นสิ่งที่ควบคุมไม่ได้ บ่อยครั้งที่มีความคิดด้านลบที่เป็นประสบการณ์เลวร้ายในอดีตไหลขึ้นมาในปัจจุบันขณะซึ่งทำให้เกิดความทุกข์ หดหู่ โศกเศร้าและเสียใจ ทำให้ข้าพเจ้าไม่สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุข และทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกโดดเดี่ยวและไร้ตัวตนบนโลกใบนี้ ความรู้สึกทุกอย่างเป็นสิ่งนามธรรมที่เกิดขึ้นในจิตใจของข้าพเจ้า แต่ส่งผลกระทบต่อโลกภายนอกของข้าพเจ้าซึ่งข้าพเจ้าไม่สามารถอธิบายให้คนรอบกายข้าพเจ้าเข้าใจความรู้สึกภายในของข้าพเจ้าได้ ข้าพเจ้าจึงหยิบยกลีลาที่อยู่ในใจที่เป็นเสมือนเข็มที่คอยทิ่มแทงจิตใจออกมาผ่านกระบวนการทางจิตรกรรมเพื่อให้มันอธิบายสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังเผชิญอยู่ และผลงานจิตรกรรมยังเป็นสิ่งสำคัญต่อการยืนยันการมีตัวตนบนโลกใบนี้ของข้าพเจ้าอีกด้วย

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมด้วยรูปแบบเรียลลิสติก หรือรูปแบบรูปธรรมโดยมีรูปถ่ายเป็นต้นแบบ แต่กระนั้นก็ไม่ใช้การลอกเลียนแบบภาพถ่ายเพราะในกระบวนการทางจิตรกรรมที่วิธีการสร้างซึ่งประกอบด้วยสีแปร่งและสีที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการแสดงอารมณ์ความรู้สึกทำให้ผลสัมฤทธิ์ของงานมีอารมณ์ ความรู้สึกหรือมีชีวิตมากกว่าภาพถ่าย ในกระบวนการถ่ายทอดหรือการเพ้นท์นั้นข้าพเจ้าจะให้ความสำคัญกับความสมจริงของพื้นผิวของวัตถุนั้น ๆ เป็นสำคัญ เนื่องจากวัตถุหรือสัญลักษณ์แต่ละชิ้นที่เลือกมานั้นมีความพิเศษและมีความหมายเฉพาะในตัวของมันเอง เช่น ความเก่า ความนุ่ม ซึ่งยิ่งข้าพเจ้าสามารถถ่ายทอดความสมจริงออกมาได้มากเท่าไรก็จะยิ่งสร้างความสะเทือนใจและแสดงอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก ออกมาให้เห็นในผลงานมากเท่านั้น

รูปทรงและสัญลักษณ์ในการสร้างสรรค์

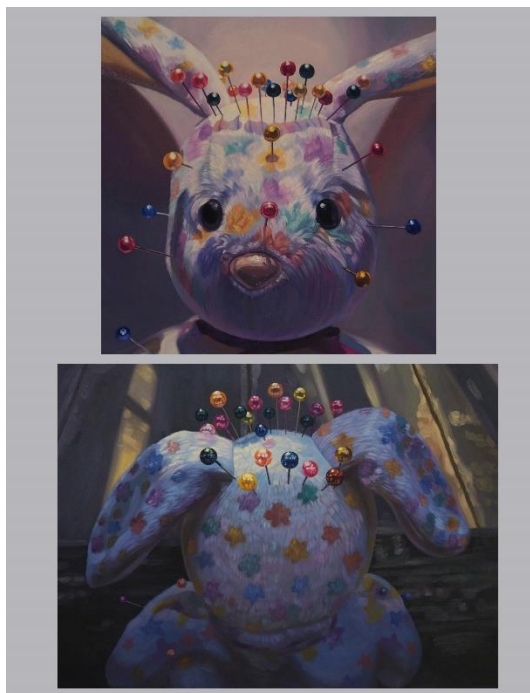
รูปทรงและสัญลักษณ์ที่ข้าพเจ้าเลือกมาใช้ล้วนมีความหมายเกี่ยวข้องกับแนวความคิดที่เป็นเรื่องของการรู้สึกถึงการถูกพันธนาการด้วยความคิดทั้งสิ้น ความคิดในที่นี้หมายถึงความทรงจำในอดีต ดังนั้นวัตถุ หรือสถานที่ ที่ใช้เป็นสัญลักษณ์จะมีลักษณะของความเก่าอยู่แทบทั้งสิ้น สัญลักษณ์หลักที่แทนตัวข้าพเจ้า คือ ตุ๊กตากระดาษ และตุ๊กตาหมีสีชมพู ซึ่งข้าพเจ้าใช้สื่อถึงความเป็นผู้หญิง ความเป็นเด็ก ความอ่อนโยน ความอ่อนแอต่อโลกภายนอก และเลือกใช้วัตถุแต่ละ

อันตามสถานการณ์ทางจิตใจที่ได้ประสบและตีความเป็นความหมาย เช่นรู้สึกเหมือน โคนกักขัง หน่วงเหนี่ยว ก็จะนึกถึงกรงขัง หรือโซ่ตรวน ซึ่งนอกจากจะมีความหมายในภาษาภาพแล้วยังมีความหมายในเชิงภาษาอีกด้วย ในผลงานบางชิ้นก็ใช้สัญลักษณ์เป็นสถานที่ สถานที่นั้นก็จะต้องเป็นสถานที่ที่ให้ความรู้สึกถึงการผ่านไปของกาลเวลา นอกจากตัววัตถุแล้วสิ่งหนึ่งที่สำคัญมากในการสร้างอารมณ์ความรู้สึกในผลงานของข้าพเจ้าคือเรื่องแสง แสงและเงาที่เลือกมาใช้ในแต่ละภาพจะแตกต่างกันไปตามความหมายของผลงานแต่ละชิ้น เช่นแสงเงาที่ตัดกันชัดเจนและรุนแรงให้ความรู้สึกนิ่ง สงบ หดหู่ หรือแสงจากธรรมชาติในยามเย็นตอนพระอาทิตย์จะตกดินให้ความรู้สึกถึงความเหงา ไร้ความหวัง

ทัศนธาตุในการสร้างสรรค์

1. รูปทรง

รูปทรงในผลงานของข้าพเจ้าเป็นรูปทรงที่สามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน เป็นรูปทรงของวัตถุสิ่งของหรือหุ่นนิ่ง เป็นสิ่งไม่มีชีวิต เป็นข้าวของเครื่องใช้ ในการสร้างสรรค์ข้าพเจ้าจะขยายรูปทรงให้มีขนาดใหญ่กว่าขนาดจริงเป็นหลายเท่าตัว เพื่อให้ผลงานมีกำลังปะทะสายตาผู้ดูและเพื่อเป็นการขยายรายละเอียดของสิ่งที่ซ่อนอยู่ในรูปทรงที่มีความหมายนัยยะต่อผลงาน รูปทรงส่วนใหญ่จะถูกจัดวางองค์ประกอบให้อยู่ตรงกลางของผลงานเพื่อเน้นย้ำถึงความสำคัญของวัตถุอย่างตรงไปตรงมา

ภาพที่ 19 ตัวอย่างภาพที่แสดงให้เห็นรูปทรง

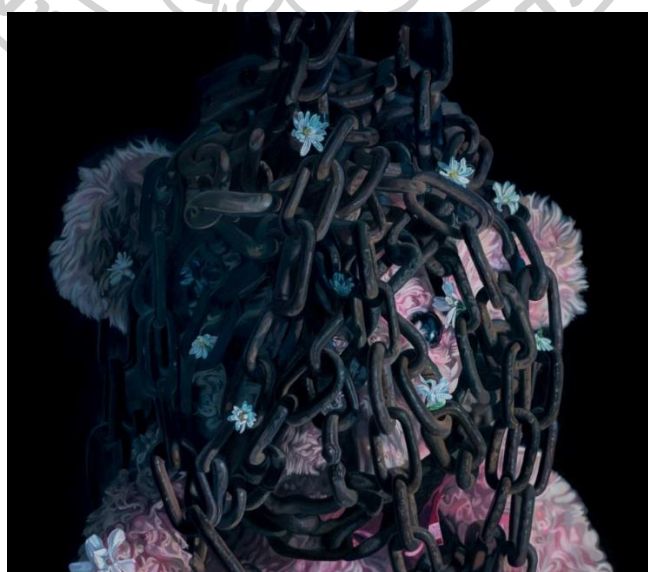
ภาพที่ 20 ตัวอย่างภาพที่แสดงให้เห็นรูปทรง

2. เส้น

เส้นในผลงานของข้าพเจ้าทำหน้าที่เป็นตัวรองรับวัตถุและประสานวัตถุซึ่งเป็นสัญลักษณ์เข้าไว้ด้วยกัน นอกจากนี้ในบางผลงานเส้นยังทำหน้าที่เป็นเส้นนำสายตาเพื่อสร้างความลวง คือ ความลึก บางผลงานเส้นเป็นตัวแบ่งองค์ประกอบศิลป์ซึ่งส่งผลต่อความหมายในภาพอย่างชัดเจน บางผลงานเส้นทำหน้าที่รัดร้อย พัน สานกัน ให้ความรู้สึกอึดอัดยุ่งเหยิง นอกจากนี้เส้นที่เกิดจากฝีแปรงในส่วนของพื้นหลังของภาพที่ถึงแม้ว่าจะว่างเปล่าแต่เมื่อเกิดเส้นจากฝีแปรงขึ้นแล้วก็ทำให้เกิดมวลของอากาศในภาพขึ้นทำให้พื้นหลังที่ไม่มีเนื้อหาของสถานที่หรือเวลาเกิดมิติทางอารมณ์ขึ้นมา

ภาพที่ 21 ภาพตัวอย่างรายละเอียดส่วนที่แสดงให้เห็นเส้น

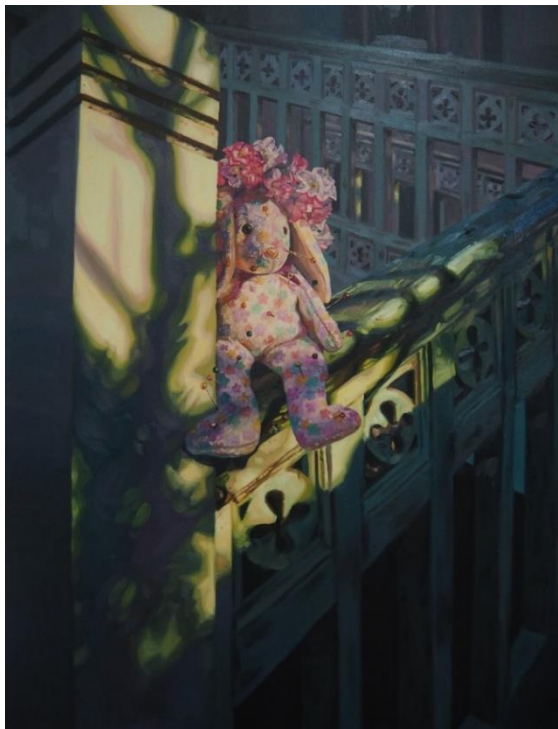
ภาพที่ 22 ภาพตัวอย่างรายละเอียดส่วนที่แสดงให้เห็นเส้น

ภาพที่ 23 ภาพตัวอย่างรายละเอียดส่วนที่แสดงให้เห็นเส้น

3. สีและน้ำหนัก

สีและน้ำหนักในภาพมีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ของผลงานเป็นอย่างมาก เพราะในทางจิตรกรรม สีมีอิทธิพลต่อการรับรู้และเป็นสิ่งที่สื่ออารมณ์ความรู้สึกภายในของศิลปินได้เป็นอย่างมาก สีและน้ำหนักที่ปรากฏในผลงานจะมีความใกล้เคียงกับภาพต้นแบบมากที่สุด เนื่องจากในการสร้างภาพต้นแบบข้าพเจ้าได้เลือกและออกแบบสีและน้ำหนักของภาพให้ออกมาตรงกับความหมายที่ต้องการจะสื่ออย่างมากที่สุดแล้ว ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะยึดความสมจริงของสี และน้ำหนักจากภาพต้นแบบเป็นสำคัญแต่ในกระบวนการสร้างสรรค์ ในการผสมสีนั้นจะเกิดสีที่มีความพิเศษที่ไม่เหมือนกับต้นแบบซึ่งเป็นสีที่เกิดจากอารมณ์ความรู้สึกภายในของข้าพเจ้า ทำให้ผลงานจริงมีความพิเศษและมีพลังของสีสันมากกว่าภาพถ่ายเสมอ สีและน้ำหนักในผลงานนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างแยกขาดจากกันไม่ได้ เพราะในน้ำหนักนั้นก็คือกลุ่มสี ซึ่งสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกเช่นเดียวกัน น้ำหนักในผลงานเป็นสิ่งที่ขบเน้นความรู้สึกถึงความหนักแน่น ความหดหู่ ความลึกซึ้ง นอกจากนั้นน้ำหนักยังเป็นตัวขบเน้นวัตถุให้มีความเด่นชัดทั้งทางกายภาพและทางความหมายอีกด้วย

ภาพที่ 24 ภาพตัวอย่างที่แสดงให้เห็นสีและน้ำหนัก

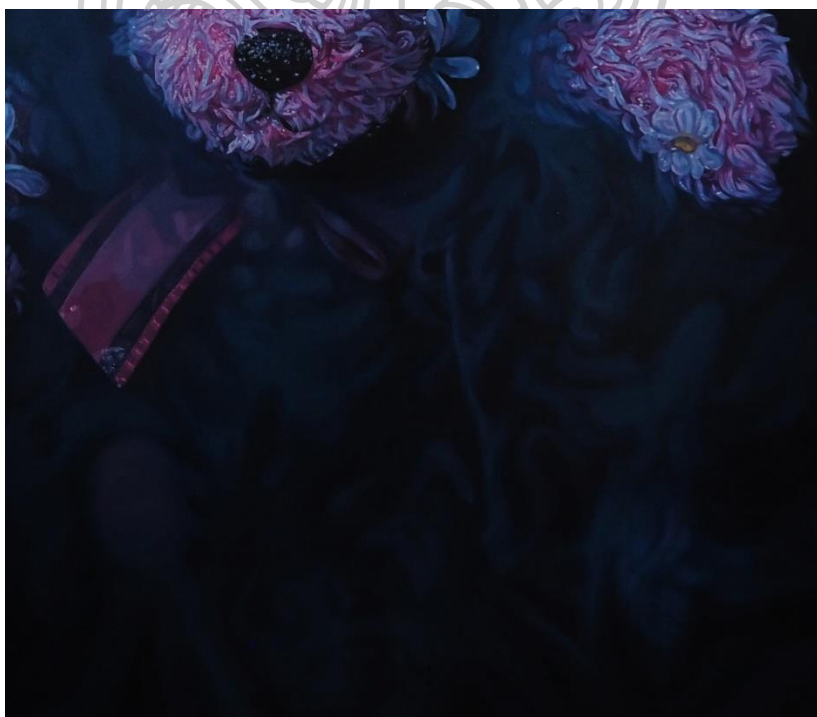

ภาพที่ 25 ภาพตัวอย่างที่แสดงให้เห็นสีและน้ำหนัก

4. พื้นที่ว่าง

พื้นที่ว่างในผลงานของข้าพเจ้าในแต่ละชิ้นนั้นทำหน้าที่แตกต่างกัน ได้แก่ ผลงานชิ้นที่ 1 “เหน้อยล้า” พื้นที่ว่างทำหน้าที่รองรับวัตถุและรองรับบรรยากาศของแสงเงา และยังเป็นภารกิจที่ว่างเพื่อสื่อความหมายถึงความเว้งว่าง ว่างเปล่า ผลงานชิ้นที่ 3 “แสงสุดท้าย” พื้นที่ว่างทำหน้าที่เป็นพื้นที่ของเวลา บ่งบอกช่วงเวลาซึ่งคือเวลาที่เป็นความรู้สึกภายในจิตใจ ผลงานชิ้นที่ 4 “มองจันลี” พื้นที่ว่างทำหน้าที่รองรับและจับแน่นวัตถุด้วยแสงเงา สี และที่แปร่งที่สื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกภายใน ผลงานชิ้นที่ 5 “จม” พื้นที่ว่างทำหน้าที่เป็นเสมือนพื้นที่แห่งความลึกลับ น่ากลัว

ผลงานชิ้นที่ 6 “คลุมเครือ” พื้นที่ว่างในผลงานชิ้นนี้ทำหน้าที่เป็นบรรยากาศที่โอบล้อมวัตถุ เป็นเสมือนหมอกควันซึ่งเกิดจากสีและน้ำหนักที่แผ่วเบา ผลงานชิ้นที่ 7 “ลูกความคิด” ผลงานชิ้นที่ 8 “ตรวนความคิด” ผลงานชิ้นที่ 9 “ฝันร้าย” พื้นที่ว่างในผลงานสามชิ้นนี้ทำหน้าที่เป็นเพียงพื้นหลัง แต่มีใช้พื้นหลังที่แบนราบ ข้าพเจ้าใช้วิธีการเพ้นท์ด้วยสีและน้ำหนักทำให้พื้นหลังที่ไม่มีเนื้อหาสถานที่และกาลเวลากลายเป็นพื้นหลังที่เป็นบรรยากาศห่อหุ้มล้อมรอบตัววัตถุ เป็นบรรยากาศแห่งอารมณ์ความรู้สึกและมีความเคลื่อนไหวจากรอยฝีแปรง

ภาพที่ 26 รายละเอียดส่วนที่เป็นพื้นที่ว่าง

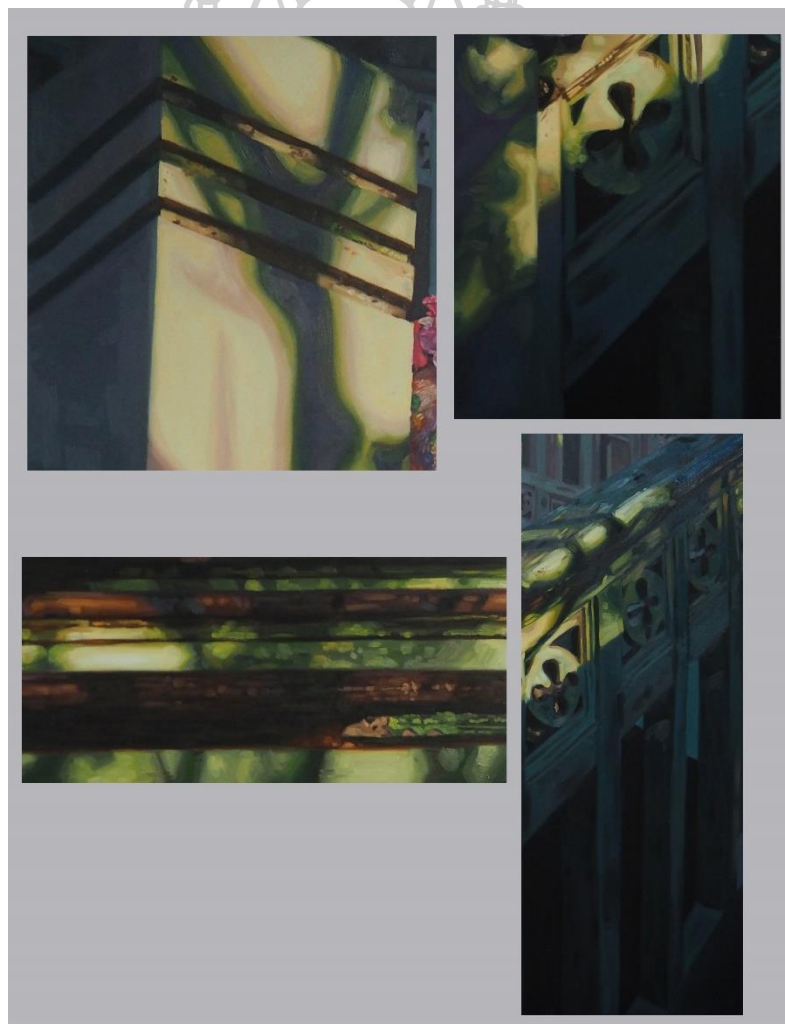
ภาพที่ 27 รายละเอียดส่วนที่เป็นพื้นที่ว่าง

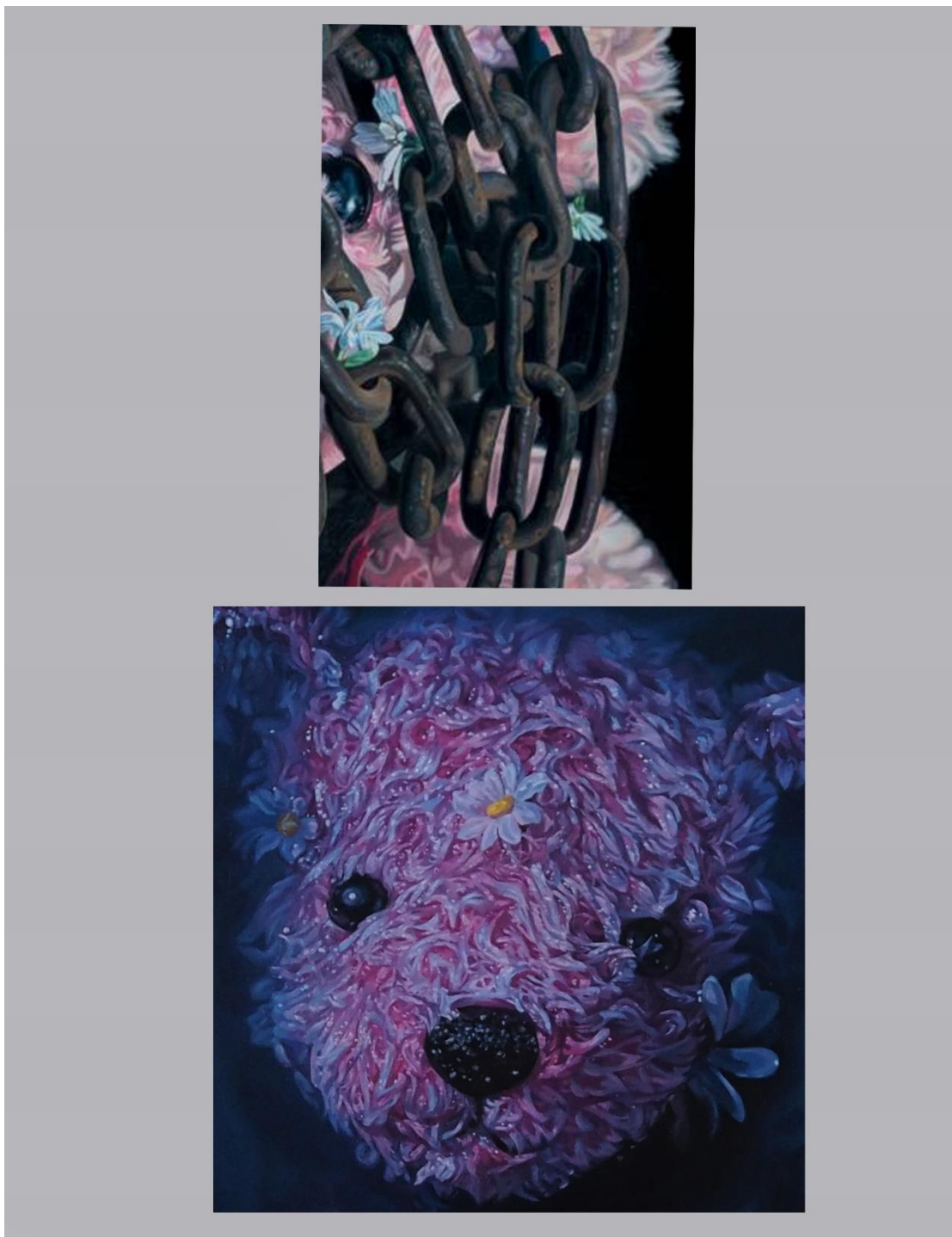
ภาพที่ 28 รายละเอียดส่วนที่เป็นพื้นที่ว่าง

5. พื้นผิว

พื้นผิวในผลงานของข้าพเจ้าค่อนข้างมีความหลากหลาย ซึ่งพื้นผิวที่หลากหลายก็จะส่งผลถึงวิธีการเพ้นท์ที่แตกต่างกันออกไปด้วย เนื่องด้วยผลงานแต่ละชิ้นใช้สัญลักษณ์ที่แตกต่างกันไป ทำให้ผลงานมีความหลากหลายของพื้นผิว เช่น ไม้ เหล็ก น้ำ ความเก่า ความเป็นสนิม ความแห้ง ความเปียก ลักษณะของพื้นผิวของตุ๊กตาในแต่ละชิ้นที่ต่างกัน เช่น ผลงานชิ้นที่ 5 “จม” ตุ๊กตามีจมอยู่ในน้ำ ฉะนั้นพื้นผิวของขนตุ๊กตาในชิ้นนี้ก็จะต่างกับขนของตุ๊กตามีในชิ้นอื่น ๆ พื้นผิวของวัตถุในแต่ละผลงานมีความสำคัญอย่างมากเพราะมันแฝงไปด้วยนัยยะ ความหมายที่ข้าพเจ้าต้องการจะนำมาสื่อสาร

ภาพที่ 29 รายละเอียดของวัตถุที่แสดงให้เห็นพื้นผิว

ภาพที่ 30 รายละเอียดของวัตถุที่แสดงให้เห็นพื้นผิว

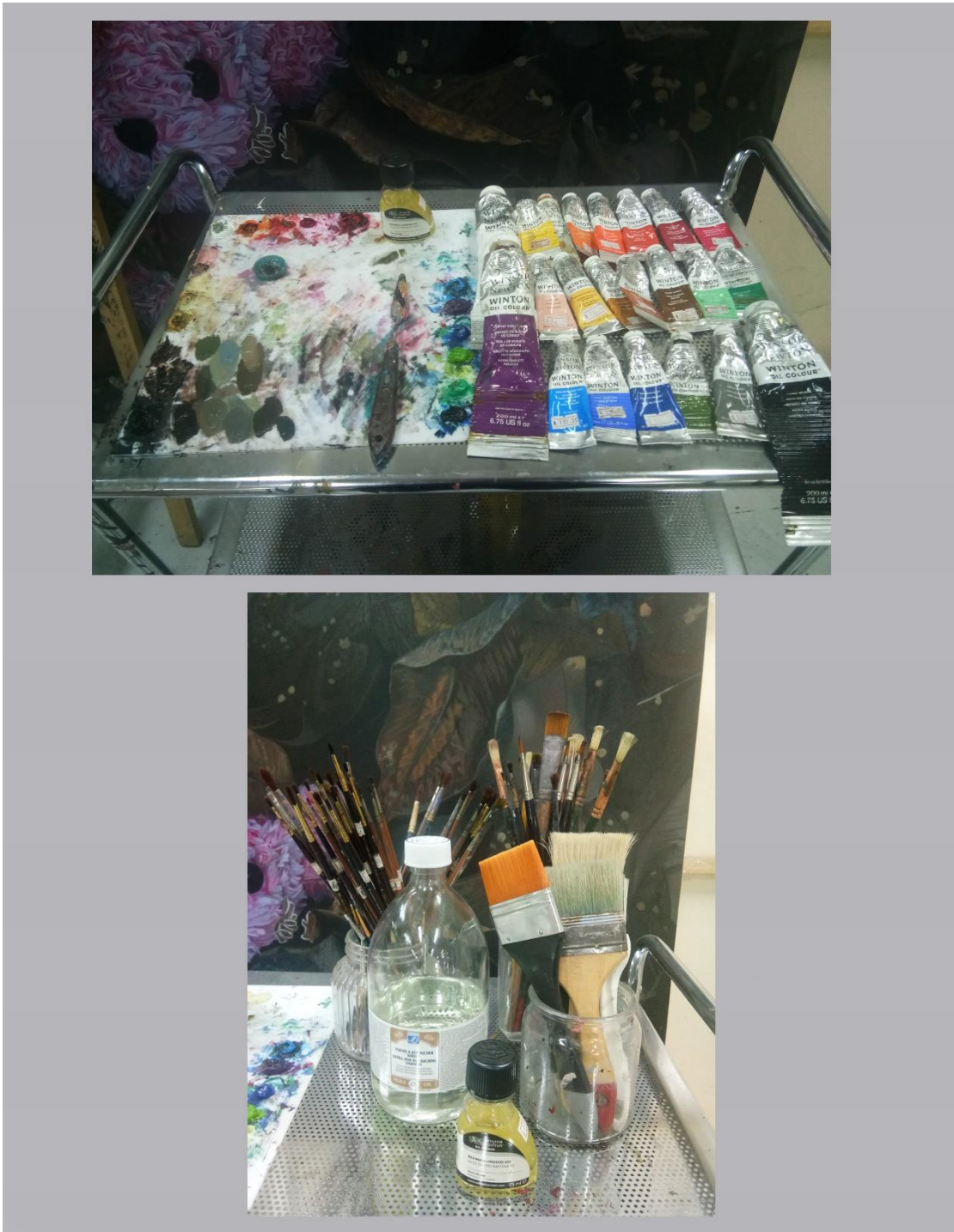
เทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมนั้นสามารถทำได้หลายเทคนิควิธีการ ยิ่งเป็นในยุคสมัยของศิลปะร่วมสมัยนั้นคำว่าจิตรกรรมมิได้หมายความว่าเพียงแต่การเพ้นท์สีลงบนผืนผ้าใบเพียงอย่างเดียว แต่ในยุคสมัยนี้มีวัสดุมากมายที่สามารถรองรับความต้องการของผู้สร้างสรรค์ได้อย่างไม่มีขีดจำกัด ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในหัวข้อ พันธนาการแห่งความคิด นี้ข้าพเจ้ายังคงใช้เทคนิควิธีการเพ้นท์สีน้ำมันลงบนผ้าใบ ซึ่งถือว่าเป็นเทคนิคที่มีมานานและอาจจะโบราณก็ว่าได้ เหตุผลที่ข้าพเจ้าเลือกใช้สีน้ำมันเนื่องจากสีน้ำมันสามารถสนองการเพ้นท์วัตถุต่าง ๆ ได้อย่างสมจริงและคุณสมบัติของสีก็สามารถสนับสนุนศักยภาพการเพ้นท์ในตัวข้าพเจ้าได้อย่างดีที่สุด และข้าพเจ้ายังคงเชื่อและศรัทธาในคุณสมบัติและอิทธิพลของสีที่มีผลต่อจิตใจของผู้คน

อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

1. ดินสอสีพาสเทล
2. ไม้บรรทัด
3. สีน้ำมัน
4. น้ำมันลินสีด
5. น้ำยาเคลือบสีน้ำมันรีทัชซิ่ง
6. ภู่กัน
7. แปรงทาสี
8. สมุดสเก็ตช์
9. กล้องถ่ายรูป
10. คอมพิวเตอร์โน้ตบุค

ภาพที่ 31 อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

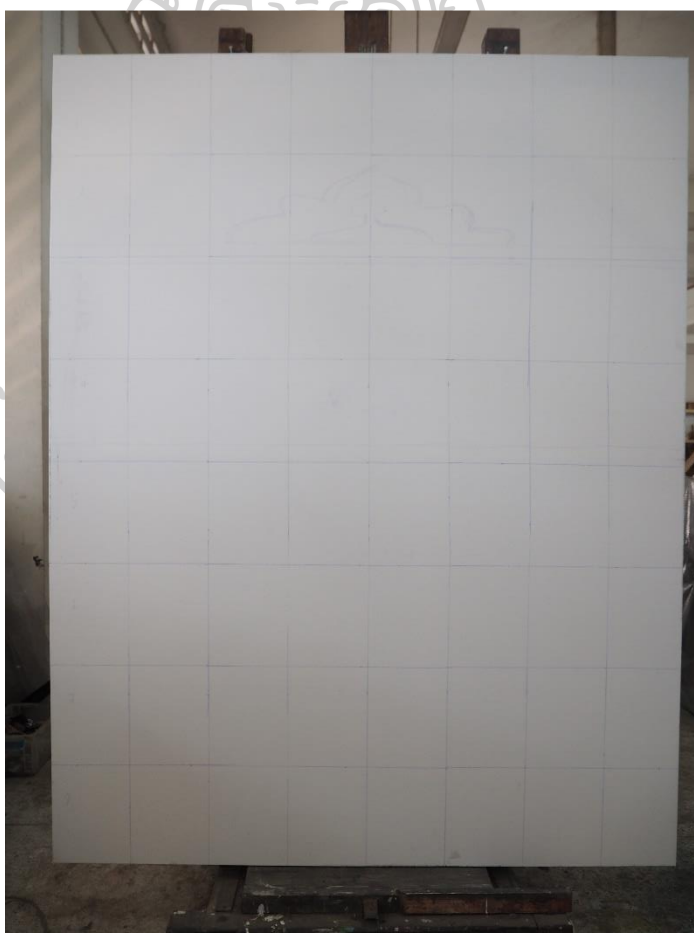

ภาพที่ 32 อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม

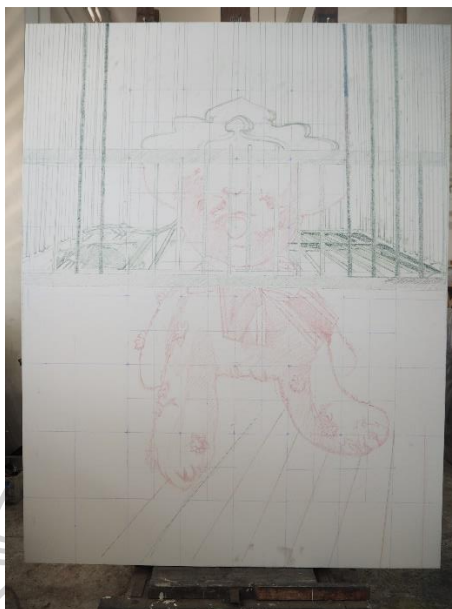
1. การขึงเฟรม อุปกรณ์ที่ใช้ ได้แก่ คีมดึงเฟรม แม็กขึงเฟรม ขั้นตอนในการขึงเฟรมในแนวนอน คือ กางผ้าใบ(canvas) วางบนพื้น โดยวางด้านหน้าเข้ากับพื้น จากนั้นนำโครงเฟรมวางลงบนด้านหลังของผ้าใบ โดยให้แต่ละด้านของโครงเฟรมและผ้าใบมีระยะห่างกันประมาณ 15-20 เซนติเมตร เพื่อช่วยต่อการดึงเพื่อขึงเฟรม เริ่มขึงเฟรมและแม็กเฟรมจากด้านตรงข้ามกันก่อน จากนั้นค่อยขึงเฟรมจากด้านขวาไปด้านซ้ายเรื่อย ๆ จนผ้าใบตึงและแม็กเฟรมครบทุกจุด

2. การตีสเกลลงบนเฟรมที่ขึงผ้าใบแล้วโดยจะขยายสเกลตามแบบที่ร่างไว้ เพื่อเป็นการช่วยให้การร่างภาพแม่นยำและถูกต้องตามสัดส่วนของหุ่นนิ่ง

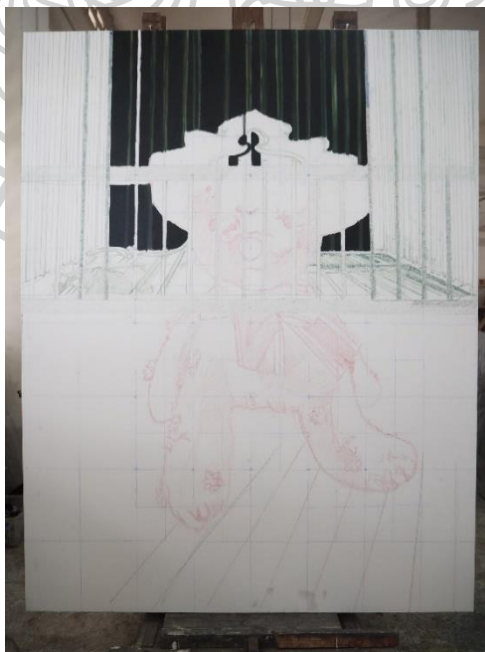
ภาพที่ 33 การขึงเฟรมและการตีสเกลงาน

3.ร่างภาพด้วยดินสอสีพาสเทลลงบนตารางสเกลโดยละเอียด อาจมีการแรเงาหรือเน้นเส้นตามน้ำหนักของแสงเงาของต้นแบบเพื่อง่ายต่อการลงสี

ภาพที่ 34 การร่างภาพ

4.เริ่มลงสีในภาพในส่วนที่เป็นน้ำหนักเข้มที่สุดของภาพ และเป็นระยะหลังของภาพก่อน

ภาพที่ 35 การลงสี

ภาพที่ 36 การลงสี

5. ลงสีและนำหนักโดยรวมของตัววัตถุในระยะกลาง

ภาพที่ 37 การลงสี

6. เริ่มพันที่รายละเอียดของวัตถุในบริเวณที่มีน้ำหนักเข้มนก่อน

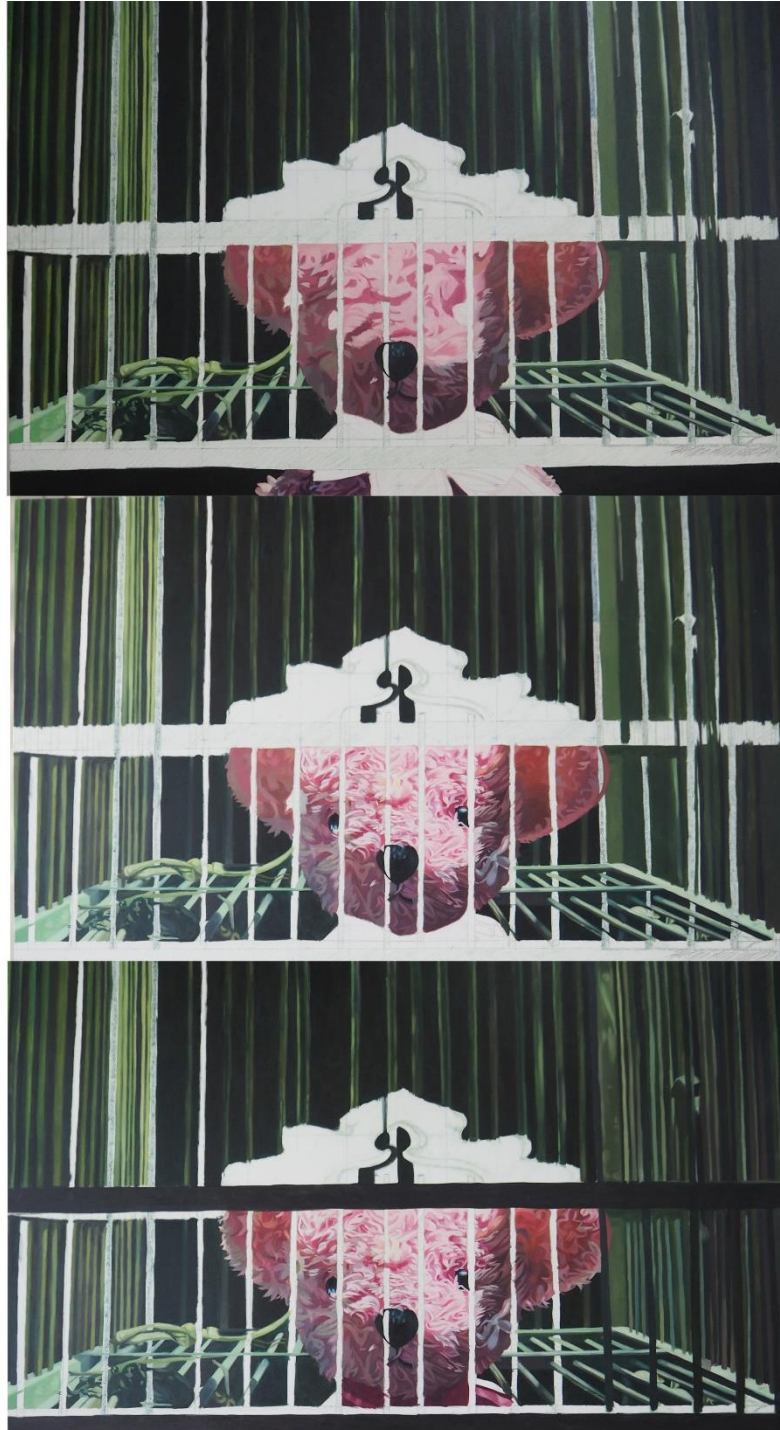
ภาพที่ 38 การเก็บรายละเอียด

7. เริ่มพันที่รายละเอียดในส่วนที่อยู่ในแสงแต่เป็นส่วนที่ไม่ใช่จุดเด่นของภาพก่อน

ภาพที่ 39 การเก็บรายละเอียด

8. พื้นที่รายละเอียดจุดเด่นของภาพในระยะกลาง

ภาพที่ 40 การเก็บรายละเอียด

9. เพื่อนที่รายละเอียดวัตถุในระยะหน้าสุดและเพื่อนที่เก็บรายละเอียดในส่วนต่าง ๆ ให้สมบูรณ์

ภาพที่ 41 การเก็บรายละเอียดชิ้นตอนสุดท้าย

บทที่ 4

การวิเคราะห์สร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์หัวข้อ “พันธนาการแห่งความคิด” เป็นการพัฒนาต่อ
ขอมมาจากผลงานการสร้างสรรค์ในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 และ 2 แต่ในช่วงระยะที่หนึ่ง
และสองนี้ต่างก็มีแนวความคิดที่เป็นแนวความคิดร่วมของตนเอง แต่ก็มีส่วนสัมพันธ์เชื่อมโยงมาถึง
ผลงานวิทยานิพนธ์ทั้งสิ้น โดยเมื่อวิเคราะห์แล้วแนวความคิดในทั้งสองระยะนี้เป็นเสมือน
แนวความคิดส่วนย่อยของแนวความคิดทั้งหมดในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในระยะหลัง

การสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1-8 ข้าพเจ้าสนใจเรื่องอารมณ์ความรู้สึกภายใน
คือ ความแปลกแยก ความแปลกแยกเกิดจากการที่ข้าพเจ้าไม่สามารถควบคุมความคิดหรือ
ความรู้สึกของตนเองได้ตลอดเวลา จึงทำให้บ่อยครั้งความทรงจำที่เลวร้ายโผล่ขึ้นมาโดยมิได้รับ
เชิญและมันอยู่เหนือการควบคุม ความทรงจำที่เลวร้ายมักจะกลับมาทำร้ายข้าพเจ้าเสมอ แม้มันจะ
ผ่านไปแล้วแต่ความรู้สึกถึงความหดหู่และเสียใจ ยังคงชัดเจนอยู่ในความทรงจำเสมอและส่งผลให้
รู้สึกกังวลต่อสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตซึ่งความรู้สึกเหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้าเป็นทุกข์ในปัจจุบันขณะ
แม้กระทั่งเวลาที่ข้าพเจ้าควรมีความสุข ช่วงขณะของความทุกข์ครอบงำจิตใจเป็นช่วงเวลาที่ทำให้
ข้าพเจ้ารู้สึกแปลกแยกจากทุกสิ่งรอบกาย รู้สึกแปลกแยกจากผู้คนและสถานการณ์รอบข้างใน
ขณะนั้น

ข้าพเจ้าต้องการแสดงออกถึงความรู้สึกแปลกแยกภายในจิตใจ ณ ช่วงเวลาที่รู้สึกหดหู่และ
เป็นทุกข์ โดยข้าพเจ้าได้ใช้หุ่นนิ่งที่แสดงถึงช่วงเวลาแห่งความสุขเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงตัว
ข้าพเจ้ากับบุคคลอื่น ๆ และใช้โทนสีของบรรยากาศที่สดใสและสีบรรยากาศมืดสลัวเป็นส่วนที่สื่อ
ถึงความขัดแย้งกันระหว่างสภาวะของสถานการณ์ภายนอกกรอบกายและความรู้สึกภายในจิตใจ

การสร้างสรรค์ผลงานในระยะนี้มีปัญหาทั้งในด้านรูปแบบ เทคนิค และวิธีการพื้นที่ ใน
ด้านรูปแบบยังขาดความชัดเจนระหว่างรูปแบบเรียลลิสติก หรือเซอร์เรียลลิส ทำให้อาจขาดความ

สมจริงในผลงาน ส่วนในด้านวิธีการเพ้นท์ข้าพเจ้ายังติดสไตส์การเพ้นท์ที่เป็นระนาบของที่เปรง
ซึ่งไม่แสดงพื้นผิวของวัตถุ ซึ่งในด้านเนื้อหาและการเลือกใช้สัญลักษณ์มาใช้นั้นการแสดง
สมจริงของวัตถุนั้นสำคัญมาก เพราะจะยิ่งส่งเสริมคุณค่าทางความงามและความรู้สึกของผลงาน จึง
ทำให้ผลสัมฤทธิ์ของงานไม่ค่อยเป็นที่น่าพอใจสำหรับข้าพเจ้าและอาจารย์ผู้สอน

ภาพที่ 42 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน ไอศกรีม

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 180 x 140 เซนติเมตร

ภาพที่ 43 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน ช้างนอก-ช้างใน

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 180 x 140 เซนติเมตร

ภาพที่ 44 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน ของเล่นของฉัน

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 160 x 120 เซนติเมตร

ภาพที่ 45 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน เค้กของฉัน

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 160 x 120 เซนติเมตร

ภาพที่ 46 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน ท่ามกลางความมืด

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 160 x 140 เซนติเมตร

ภาพที่ 47 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน ส้ม

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 160 x 120 เซนติเมตร

ภาพที่ 48 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 7

ชื่อผลงาน ความหวัง

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 160 x 140 เซนติเมตร

ภาพที่ 49 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 8

ชื่อผลงาน ห่าง ไกล

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 150 x 130 เซนติเมตร

การสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2

ผลงานในระบายนี้อย่างคงเป็นเรื่องของอารมณ์ของความรู้สึกภายในจิตใจ แต่ข้าพเจ้าต้องการลดความเครียดของเนื้อหา และด้วยความสับสนต่อแนวทางการสร้างสรรค์ที่ยังคงยึดติดกับกระบวนการ หรือเทคนิคอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่ เช่น ยังคงยึดติดการใช้สีเส้นในบรรยากาศสดใสมากกว่าการให้ความสำคัญทางด้านเนื้อหา มากกว่า จึงทำให้ข้าพเจ้าเลือกนำเสนอแนวความคิดที่เป็นกลางคือไม่นำเสนอแนวความคิดทางด้านบวกหรือลบมากเกินไป ความรู้สึกภายในงานจึงดูนิ่งสงบ ไร้การเคลื่อนไหว

ผลงานในระบายนี้อำพเจ้าได้นำเสนอประสบการณ์ทางความรู้สึกที่ข้าพเจ้ามีต่อสิ่งอื่น ๆ รอบกาย แต่มิใช่ความแปลกแยกอย่างชัดเจนเหมือนในระบายนแรก แต่เป็นความรู้สึกสงสัย และตั้งคำถามกับตัวเองต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัว

ในผลงานระบายนี้อำพเจ้าเริ่มใช้ตุ๊กตากระดาษเป็นสัญลักษณ์แทนตัวข้าพเจ้า เนื่องด้วยข้าพเจ้ารู้สึกว้าวกว่าตุ๊กตาสามารถสื่อถึงความเป็นเด็กที่ยังคงมีอยู่ในตัวข้าพเจ้าและความบอบบางได้สิ่งของ วัตถุต่าง ๆ ที่นำมาใช้ล้วนเป็นสัญลักษณ์แทนคำพูดและความรู้สึก

เทคนิควิธีการในระบายนี้อำพเจ้าใช้ครั้งแรก ๆ ยังคงใช้วิธีพื้นที่แบบที่แปรปรวน แต่เริ่มพัฒนาขึ้นจากระบายนที่ 1 คือ เริ่มมีการเก็บรายละเอียดลักษณะของพื้นผิววัตถุมากขึ้น แต่ยังมีได้แสดงพื้นผิวได้สมจริงทั้งภาพ ต่อมาข้าพเจ้าได้ลองปรับวิธีคิดในการสร้างงานคือไม่ยึดติดสไตล์การพื้นที่ แต่ยึดลักษณะของวัตถุเป็นหลัก วัตถุเป็นเช่นไรก็หาวิธีการพื้นที่ที่เข้ากับวัตถุสิ่งนั้น จึงทำให้ผลงานในขึ้นหลังมีความสมบูรณ์และสมจริงทางกายภาพมากขึ้น

ปัญหาที่พบในการสร้างสรรค์งานระบายนี้อำพเจ้าคือรูปแบบ โดยรูปแบบโดยส่วนใหญ่จะเป็นพื้นและมีฉากเป็นสีขาวซึ่งทำให้ภาพมีความซ้ำซาก จนในผลงานสองชิ้นสุดท้ายข้าพเจ้าได้ลองเปลี่ยนมุมมอง โดยการใส่เส้นนำสายตา และสร้างฉากหลังเป็นภาพกลับหัว ซึ่งช่วยให้งานมีความโดดเด่นและแปลกใหม่ยิ่งขึ้น

ภาพที่ 50 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน ถิ่นและสิ่งอื่น1

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 170 x 130 เซนติเมตร

ภาพที่ 51 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน จันและสิ่งอื่น ๆ 2

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 160 x 120 เซนติเมตร

ภาพที่ 52 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน ฉันและตัวฉัน

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 120 x 180 เซนติเมตร

ภาพที่ 53 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน ลอย

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 130 x 170 เซนติเมตร

ภาพที่ 54 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน ขวาทหรือซ้าย

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 130 x 170 เซนติเมตร

ภาพที่ 55 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน ปกคลุม

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 120 x 160 เซนติเมตร

ภาพที่ 56 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 7

ชื่อผลงาน การแข่งขัน

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 170 x 130 เซนติเมตร

ภาพที่ 57 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 8

ชื่อผลงาน ในการแข่งขัน

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 130 x 170 เซนติเมตร

การสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้ามุ่งเน้นสื่อสารในประเด็นของเรื่องความคิดของข้าพเจ้าที่มักจะคิดถึงแต่เรื่องในอดีตที่ทำให้เป็นทุกข์ หดหู่ โศกเศร้า เสียใจ และทำให้ข้าพเจ้าเสมือนตกอยู่ในภวังค์ของความคิดความรู้สึกถึงเรื่องราวในอดีต โดยทำให้ข้าพเจ้าลืมปัจจุบันขณะ ความคิดถึงเรื่องราวในอดีตเปรียบเสมือนพันธุนาการที่มองไม่เห็นที่เหนียวรั้งข้าพเจ้าไว้กับอดีตและเป็นทุกข์ในปัจจุบันขณะ ข้าพเจ้าได้นำเสนอความคิด อารมณ์ ความรู้สึกที่เป็นนามธรรมออกมาเป็นรูปธรรมผ่านกระบวนการทางทัศนศิลป์ ซึ่งมีวัตถุหรือหุ่นนิ่งเป็นสัญลักษณ์ และนำเสนอผ่านรูปแบบศิลปะเรียลลิสติก

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1-3

ที่มาของแนวความคิดของผลงานคือ ความรู้สึกหดหู่ เหนื่อยใจ ท้อแท้ เนื่องจากประสบการณ์อันเลวร้ายได้ปรากฏขึ้นมาในความคิด ทำให้ข้าพเจ้าตกอยู่ในภวังค์ของความคิดและความรู้สึกอย่างไม่อาจถอดถอนจิตใจออกมาได้

ข้าพเจ้าเลือกใช้สถานที่ที่เป็นบ้านไม้ที่มีลักษณะเก่า มีอายุการใช้งานผ่านกาลเวลา มีรอยตำหนิหรือรอยขูดขีด เพื่อสื่อถึงโลกของความคิดที่เป็นอดีต ที่ข้าพเจ้าได้กำลังเผชิญหรืออาศัยอยู่เมื่อนำตุ๊กตามาจัดวางกับสถานที่จะให้ความรู้สึกถึงความเว้งว่าง เนื่องจากขนาดของตุ๊กตาและสถานที่มีขนาดที่แตกต่างกันมาก ซึ่งก็คล้องจองกับความหมายที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ เพราะข้าพเจ้าต้องการจำลองโลกของความคิดในอดีตที่มีอิทธิพลเหนือตัวและจิตใจของข้าพเจ้า นอกจากสถานที่แล้วอีกสิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าให้ความสำคัญและถือเป็นทั้งสัญลักษณ์และตัวขบขัน อารมณ์ความรู้สึกในผลงานทั้งสามชิ้นนี้คือแสง ข้าพเจ้าได้เลือกแสงจากธรรมชาติเป็นช่วงเวลาของแสงในยามบ่ายคล้ายใกล้ตะวันตกดิน ซึ่งในความรู้สึกของข้าพเจ้าแสงในช่วงเวลานี้ส่งผลและให้ความสะเทือนใจต่อข้าพเจ้ามากที่สุด แสงในยามเย็นทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเหงา หดหู่ หมดหวัง และว่าเหว่

เทคนิควิธีการเพ้นท์ ในผลงานสามชิ้นนี้เป็นการเพ้นท์แบบที่เปรง เพ้นท์ในแต่ละส่วนในขณะที่สียังมีความฉ่ำอยู่ จึงทำให้รายละเอียดของผลงานบางส่วนเช่น ในส่วนแสงและเงามีความเคลื่อนไหวเนื่องจากรอยฝีแปรง

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 4

ที่มาของแนวความคิดของผลงานคือ ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอภาพเหมือน (portrait) ของตนเอง โดยมีสาระคือความเจ็บปวดจากอดีตที่ยังคงฝังใจ โดยข้าพเจ้าใช้ตุ๊กตากระดาษเป็นสัญลักษณ์ถึงตัวข้าพเจ้าและมีเข็มหมุดปักอยู่รอบหัวของตุ๊กตา โดยองค์ประกอบในผลงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้าได้ขยายให้มีขนาดใหญ่กว่าวัตถุจริงอย่างมากและจัดวางวัตถุให้อยู่ตรงกลางของภาพเพื่อสร้างความดึงดูดและสะเทือนใจต่อผลงาน ตุ๊กตากระดาษจึงออกมาจากภาพเหมือนจำลองผู้ชมงานตรงหน้าเสมือนเชิญชวนให้มองตนเอง ข้าพเจ้ายังใช้แสงเงาเป็นตัวขับเน้นความรู้สึกโดยใช้แสงส่องมาจากด้านบนของศรีษะ ทำให้เกิดแสงเงาที่ชัดเจนและลักษณะของแสงที่ส่องมาจากด้านบนนั้นให้ความรู้สึกถึงความหวังอีกด้วย

วิธีการเพ้นท์ในผลงานชิ้นนี้เริ่มต่างไปจากเดิมเนื่องจากขนาดใหญ่ของวัตถุทำให้เห็นรายละเอียดเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นข้าพเจ้าจึงใช้วิธีการลงสีและน้ำหนักโดยรวมก่อน จากนั้นเมื่อสีแห้งจึงค่อย ๆ เพ้นท์เก็บรายละเอียดเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตามความละเอียดของวัตถุ

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 5

ที่มาของแนวความคิดของผลงานคือ ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอความรู้สึกภายในจิตใจของข้าพเจ้าในช่วงเวลาที่ข้าพเจ้ารู้สึกอ้างว้าง หดหู่ และ สิ้นหวัง ทุกครั้งที่ความรู้สึกเหล่านี้เกิดขึ้นในใจ ข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนกำลังคลั่งลงสู่ห้วงของความมืดมิด เสมือนกับมีบางสิ่งบางอย่างที่เลวร้ายกำลังท่วมทับจิตใจและ โอบล้อมร่างกายของข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้าลมลงสู่ก้นบึ้งของความทุกข์ในจิตใจเพียงลำพัง

ในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้เปลี่ยนตุ๊กตาที่ใช้เป็นสัญลักษณ์แทนตัวข้าพเจ้า จากตุ๊กตากระดาษเป็นตุ๊กตามีสีชมพู เนื่องจากข้าพเจ้ารู้สึกว่าตุ๊กตามีเป็นสีที่สากมากกว่าเป็นสิ่งที่เด็ก ๆ ทุกคนล้วนเคยมีความสัมพันธ์และข้าพเจ้าเลือกให้ตุ๊กตาเป็นสีชมพูเพื่อสื่อถึงความเป็นผู้หญิงและเพิ่มความเป็นพิเศษให้กับสัญลักษณ์ซึ่งมีความเป็นปัจเจกมากยิ่งขึ้น สัญลักษณ์ที่ใช้ร่วมกับตุ๊กตาในชิ้นนี้แตกต่างจากชิ้นอื่นเนื่องจากไม่ใช่วัตถุแต่เป็นเสมือนหมอกควันหรือผิวน้ำในความมืดมิดซึ่งเป็นมวลของบรรยากาศ สื่อถึงความรู้สึกด้านลบ เช่น ความหดหู่ สิ้นหวังและความทุกข์ที่กำลังท่วมทับจิตใจและร่างกายของข้าพเจ้า

การจัดวางองค์ประกอบในภาพนี้ข้าพเจ้าได้ใช้การจัดวางให้วัตถุหรือจุดเด่นอยู่ตรงใจกลางของภาพและดวงตาของผู้ติดตามออกมายังผู้ชม ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่ามันเป็นการสร้างการสื่อสารระหว่างผลงานและผู้ชม

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 6

ที่มาของแนวความคิดของผลงานคือ ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอความรู้สึกถึงความสับสน ความไม่ชัดเจน ต่อสิ่งต่าง ๆ ที่เข้ามาในชีวิตของข้าพเจ้าและทำให้ข้าพเจ้าสับสน รู้สึกมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ได้ไม่ชัดเจนตามความเป็นจริงหรือสับสนว่าความเป็นจริงที่แท้แล้วเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้สัญลักษณ์ในภาพนี้ คือ หมอก เป็นบรรยากาศที่คลุมเครือ ไม่ชัดเจน มีความลึกลับ ไม่รู้ว่าอยู่สถานที่ใดและเวลาใด

องค์ประกอบในภาพข้าพเจ้าได้เลือกใช้มุมมองใหม่ที่ไม่เคยใช้ คือ การให้ตัวตุ๊กตาซึ่งเป็นสัญลักษณ์หลักหันหลัง มุมมองนี้จะทำให้ผู้ดูเสมือนเป็นส่วนหนึ่งของภาพ คือ ตุ๊กตาหมีเป็นตัวแทนของผู้ดูซึ่งมองไปข้างหน้า

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 7

ที่มาของแนวความคิดของผลงานคือ ความรู้สึกเหมือนถูกกักขังอยู่ในโลกของอดีต ความคิดเดิม ๆ ความทรงจำเก่า ๆ ที่ปรากฏขึ้นในจิตใจเสมอ ๆ เสมือนการติดคุกที่ไม่มีอิสระ แต่เป็นคุกทางความคิดเพราะตัวตนของข้าพเจ้านั้นเป็นอิสระจากทุกสิ่งทุกอย่าง มีเพียงความคิดเท่านั้นที่ถูกจองจำอยู่ในโลกใบเก่า ๆ องค์ประกอบในภาพนี้ค่อนข้างมีความชัดเจนและรุนแรง โดยองค์ประกอบของภาพถูกแบ่งออกเป็นสองส่วนอย่างชัดเจน ฝากกลางกึ่งกลางของภาพระหว่างโลกของอิสรภาพและโลกที่ถูกจองจำ ข้าพเจ้าใช้กรงนกซึ่งทำด้วยไม้และมีความเก่ามาแทนเป็นสัญลักษณ์ของการจองจำ โดยสวมกรงนกเอาไว้เฉพาะที่ส่วนหัวของตุ๊กตาเพื่อสื่อถึงการถูกจองจำทางความคิด ส่วนตัวของตุ๊กตาอยู่นอกกรงนกห้อยลงมา พื้นหลังไม่แสดงสถานที่และเวลา เนื่องจากความคิดเป็นเรื่องนามธรรมมันไร้ซึ่งสถานที่และกาลเวลาในการปรากฏตัวขึ้น ข้าพเจ้าใช้แสงเงาที่ตัดกันชัดเจนในการขบเน้นความรู้สึกสะท้อนใจในผลงาน สายตาของผู้ติดตามออกมาจากผลงานมายังผู้ดูเพื่อเป็นการสื่อสารกับผู้ดูทำให้ตุ๊กตาคามีชีวิต

วิธีการเพ้นท์ในผลงานชิ้นนี้เริ่มมีความสมจริงของพื้นผิวของวัตถุมากยิ่งขึ้นเนื่องจากขนาดของผลงานที่ใหญ่และทุกรายละเอียดของสัญลักษณ์มีความหมายในการสื่อการทั้งสิ้น

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 8

ที่มาของแนวความคิดของผลงาน คือ ความทุกข์ทรมานจากความทรงจำในอดีตที่เปรียบเสมือนโซ่ตรวนที่พันธนาการเหนี่ยวรั้งข้าพเจ้าไว้กับความคิดถึงความทรงจำเก่าๆ ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าเป็นทุกข์ในปัจจุบัน ขณะ ข้าพเจ้าเลือกใช้โซ่ที่ขึ้นสนิมเป็นสัญลักษณ์ถึงความคิดถึง ความทรงจำเก่า ๆ โดยนำมาพันรอบ ๆ ส่วนหัวของตุ๊กตา เหลือไว้เพียงส่วนของดวงตาที่มองออกไปข้างนอกเสมือนต้องการหลุดพ้นออกไปจากพันธนาการนี้ นอกจากนั้นข้าพเจ้ายังใช้ดอกเดซี่สีขาวเล็ก ๆ มาใส่ในบางตำแหน่งของโซ่เพื่อสื่อถึงความหวังและความดีงามที่ยังคงมีอยู่ในจิตใจของข้าพเจ้า

องค์ประกอบในภาพนี้ข้าพเจ้ายังคงใช้องค์ประกอบที่ให้จุดเด่นอยู่ตรงกลางเพื่อสื่อความหมายอย่างตรงไปตรงมา และขยายสัดส่วนของวัตถุให้มีขนาดใหญ่กว่าของจริงหลายเท่า เพื่อให้เกิดแรงปะทะและสะเทือนใจทำให้เห็นรายละเอียดของวัตถุหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ อย่างชัดเจน ทำให้ข้าพเจ้าต้องพัฒนาการพื้นที่ให้สมจริงมากยิ่งขึ้น ซึ่งรายละเอียดในผลงานชิ้นนี้มีความแตกต่างของพื้นผิวของวัตถุหลากหลายแบบในภาพภาพเดียว เช่น ความชัดเจนของขนตุ๊กตาบางส่วนชัด บางส่วนเบลอ ดังนั้นจึงต้องเลือกใช้วิธีการพื้นที่ในแต่ละส่วนแตกต่างกัน โซ่ที่เลือกมาใช้เป็นสัญลักษณ์ก็มีความพิเศษคือเป็นโซ่ที่มีสนิมดังนั้นข้าพเจ้าต้องหาวิธีการพื้นที่ที่เหมาะสมในการแสดงพื้นผิวซึ่งก็จะใช้วิธีที่แตกต่างจากการพื้นที่ขนตุ๊กตา พื้นหลังของภาพนี้ใช้สีดำเป็นพื้นหลังเนื่องจากข้าพเจ้ามิได้ต้องการแสดงถึงสถานที่หรือช่วงเวลาเนื่องจากความคิดและความรู้สึกเป็นนามธรรมมันปรากฏขึ้นได้ทุกเมื่อและทุกที่

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 9

ที่มาของแนวความคิดของผลงาน คือ การฝันร้าย การฝันเป็นสิ่งที่ยากที่ข้าพเจ้าต้องพบเจอทุกคืน และโดยส่วนใหญ่มักจะเป็นฝันร้าย การพลัดพรากจากสิ่งที่รัก การถูกทอดทิ้ง ความโดดเดี่ยว การไปไม่ถึงจุดหมายปลายทาง สถานที่เก่า ๆ คนเก่า ๆ ทุกสิ่งพลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันแล้วคืนเล่าไม่สิ้นสุด ข้าพเจ้าจึงคิดถึงกับดักฝันที่เป็นความเชื่อของชาวตะวันตก ที่เชื่อกันว่าหากนำมาแขวนไว้ที่หัวนอนจะไม่ฝันร้าย แต่ในความจริงข้าพเจ้ารู้ว่าไม่มีสิ่งใดช่วยข้าพเจ้าได้ ในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้กับดักฝันมาเป็นสัญลักษณ์ในผลงาน โดยให้ตัวตุ๊กตาถือกับดักฝันบังหน้าไว้เสมือนบังความฝันร้ายที่จะเข้ามา และข้าพเจ้าเลือกไว้กับดักฝันเป็นสีดำเพราะว่าถ้าหากมันดักฝันได้จริง ซึ่งความฝันของข้าพเจ้าเป็นฝันร้ายมันคงจะกลายเป็นสีดำ

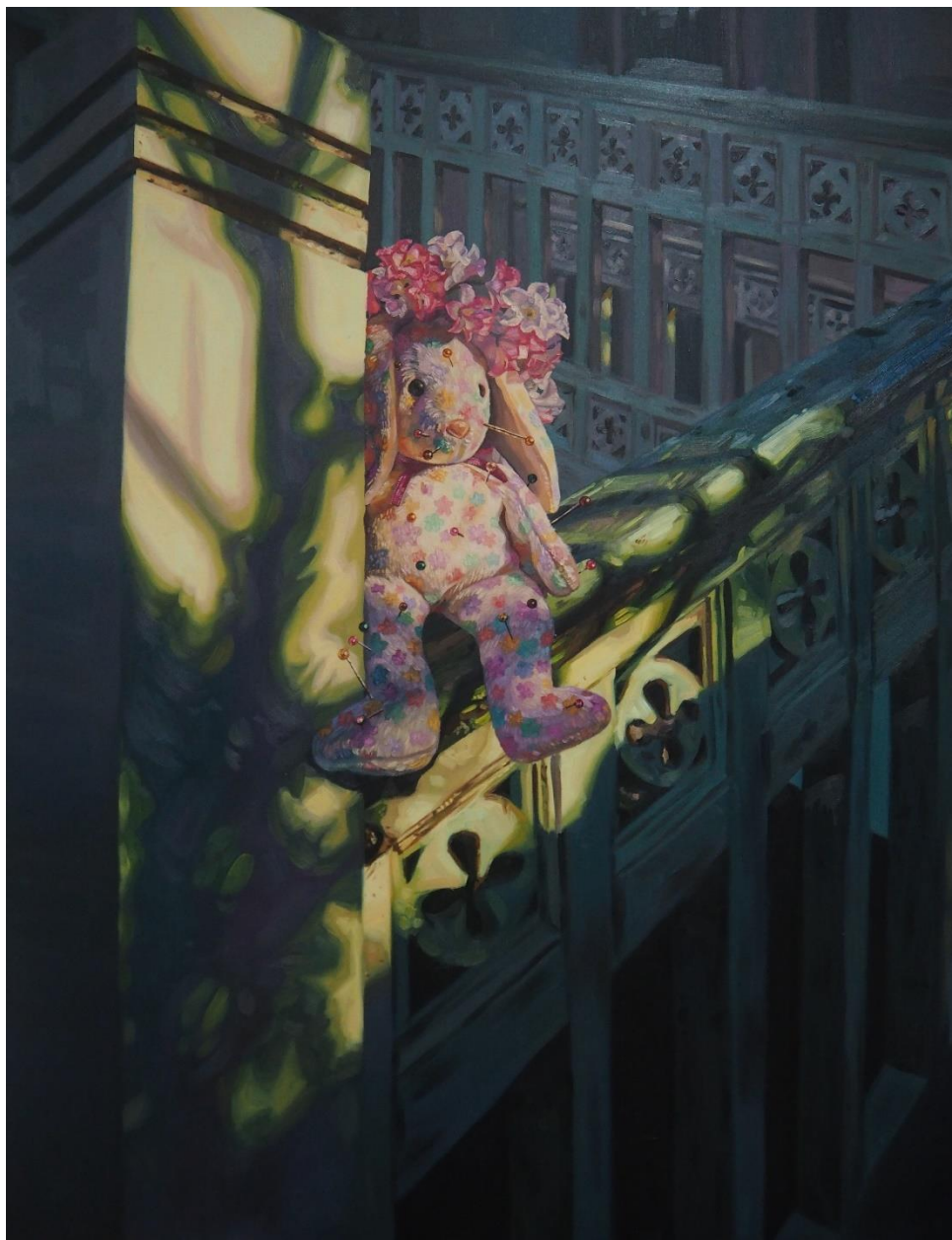

ภาพที่ 58 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน เหนื่อยล้า

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 130 x 170 เซนติเมตร

ภาพที่ 59 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน ล่องลอย

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 170 x 130 เซนติเมตร

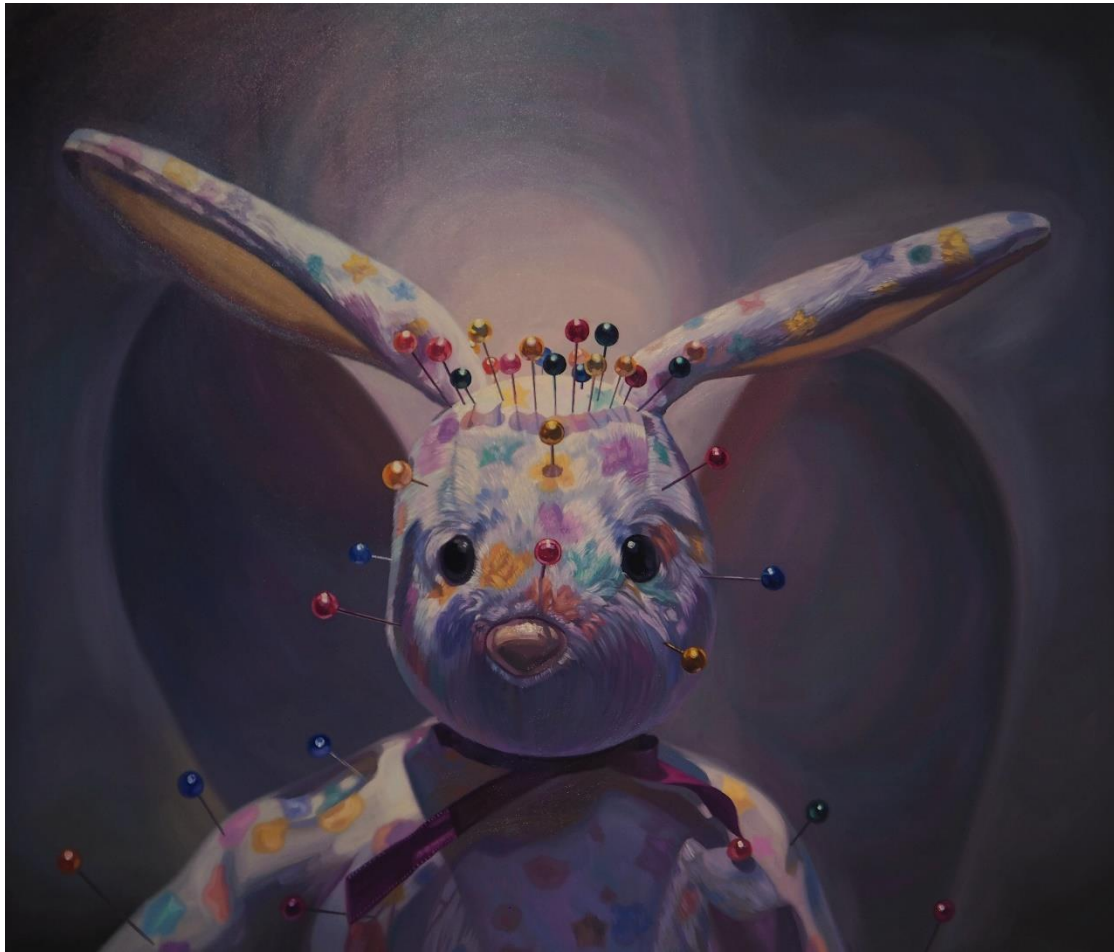

ภาพที่ 60 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน แสงสุดท้าย

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 160 x 125 เซนติเมตร

ภาพที่ 61 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน มองฉันดี

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 145 x 170 เซนติเมตร

ภาพที่ 62 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน จม

เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ

ขนาด 140 x 180 เซนติเมตร

ภาพที่ 63 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน กลุ่มเครื่อง

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 160 x 125 เซนติเมตร

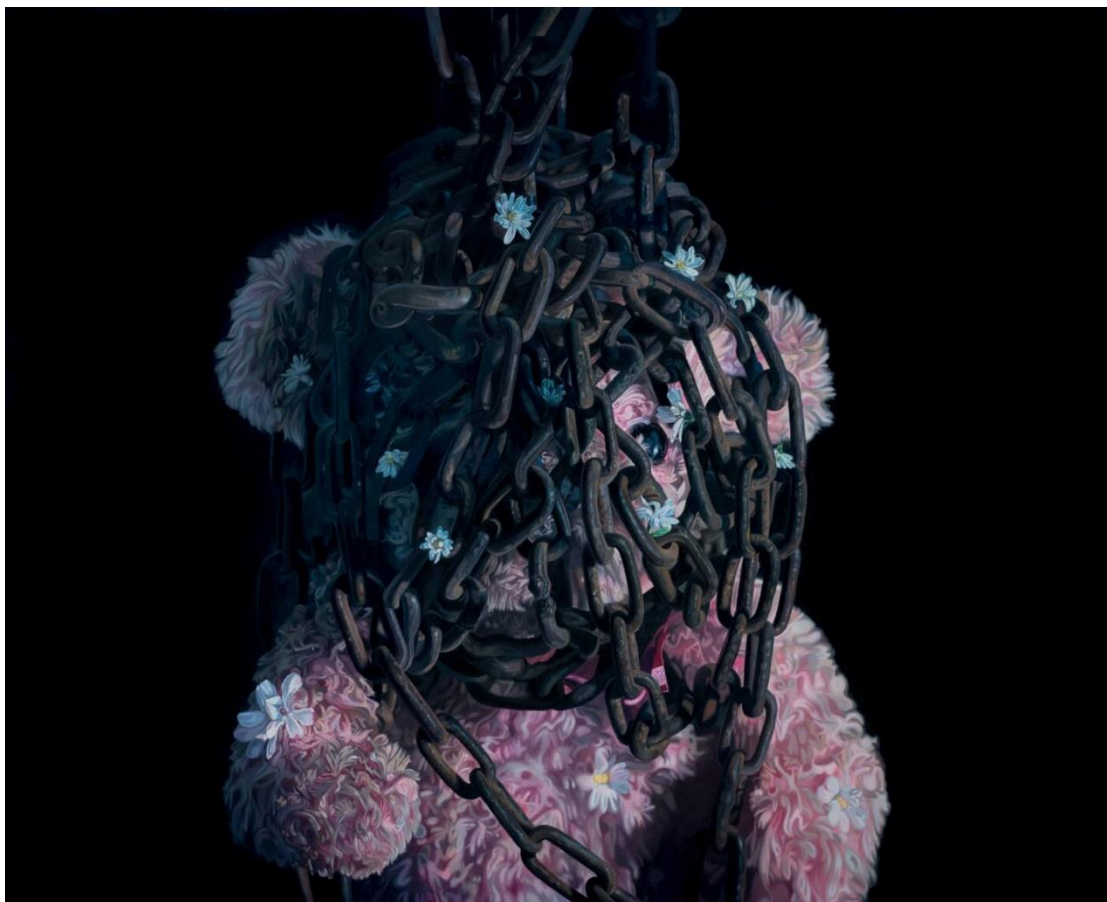

ภาพที่ 64 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7

ชื่อผลงาน กุ๊กความคิด

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 170 x 130 เซนติเมตร

ภาพที่ 65 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8

ชื่อผลงาน ตรวนความคิด

เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ

ขนาด 140 x 180 เซนติเมตร

ภาพที่ 66 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 9

ชื่อผลงาน ผีนร้าย

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 98 x 120 เซนติเมตร

บทที่ 5

บทสรุป

การสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ “พันนาการแห่งความคิด” ข้าพเจ้าได้ใช้ความรู้ทางทัศนศิลป์และความคิด คือ แนวความคิด เนื้อหาที่กลั่นกรองมาจากประสบการณ์ชีวิตของข้าพเจ้า มาเป็นเนื้อหาในการสร้างสรรค์ผลงาน จนกลายมาเป็นผลงานจิตรกรรมที่มีความเป็นปัจเจกและมีความคิดอารมณ์ความรู้สึก

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ได้รวบรวมกระบวนการ การสร้างสรรค์ผลงาน ตั้งแต่กระบวนการคิด เนื้อหา รูปแบบและเทคนิควิธีการซึ่งเป็นสามสิ่งทีศิลปกรรมที่ดีควรมี ในกระบวนการสร้างสรรค์ เริ่มจากความคิดซึ่งเป็นแรงบันดาลใจ คือ ความทุกข์ภายในจิตใจซึ่งเกิดจากความคิด แล้วกลายเป็นเนื้อหาและรูปแบบของผลงานศิลปกรรมที่ต้องการจะแสดงความรู้สึกภายในจิตใจออกมาให้บุคคลภายนอกได้รับรู้ ซึ่งความงามของทัศนศิลป์มีพลังเช่นเดียวกับคีตศิลป์(หรือดนตรี) ที่สามารถสื่อสารอารมณ์ความรู้สึกได้โดยไม่ต้องใช้ภาษาพูดหรือเขียน และยังเป็นภาษาที่ลึกซึ้งกินใจเข้าถึงใจผู้ชมได้ยิ่งกว่าภาษาอื่นใด

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์งานจิตรกรรมในรูปแบบเรียลลิสติก ข้าพเจ้าเชื่อว่าความจริงภายนอกที่ตาเราสามารถมองเห็นได้จะสามารถสะท้อนความจริงภายในซึ่งเป็นแก่นแท้ของสรรพสิ่ง โดยใช้หุ่นนิ่งเป็นสัญลักษณ์ โดยมีตุ๊กตาเป็นสัญลักษณ์หลักที่สื่อถึงตัวข้าพเจ้า และใช้วัตถุ สถานที่และบรรยากาศเป็นสื่อแทนสถานการณ์ทางจิตใจที่ข้าพเจ้าได้เคยประสบ โดยข้าพเจ้าได้ใช้เทคนิคสีน้ำมันในการสร้างสรรค์ผลงาน เพราะข้าพเจ้าเชื่อว่าสีมีพลังและอิทธิพลต่ออารมณ์ความรู้สึกของมนุษย์ และสียังเป็นเครื่องมือที่ใช้ระบายความรู้สึกภายในจิตใจของข้าพเจ้าออกมาได้

การสร้างสรรคผลงานศิลปะทำให้ข้าพเจ้าได้กลับมาอยู่กับตนเอง ศึกษาสำรวจจิตใจและความคิดของตนเอง ได้วิเคราะห์ผลของความคิดที่มีอิทธิพลต่อชีวิตของข้าพเจ้า อีกทั้งการสร้างสรรคผลงานศิลปะในชุดพันนาการแห่งความคิดนี้ยังได้เป็นการทำลายขีดจำกัดความสามารถทางการเพ้นท์ของข้าพเจ้า มันทำให้ข้าพเจ้าได้พัฒนาตนเองทั้งทางด้านกระบวนการสร้างสรรค์และกระบวนการคิด

รายการอ้างอิง

- "Gottfried Helnwein." <http://lushindie.blogspot.com/2007/04/gottfried-helnwein.html>.
- MGR Online. "นที ฤทธิพิทักษ์." mgronline, <https://mgronline.com/celebonline/detail/9560000089963>.
- ก้อง เกียรติวิชัย. *Brain Hack* จับไต๋ รู้ใจสมอง. นนทบุรี: ชิงค์ บีคอนด์ บั๊คส์, 2556.
- ชะวักชัย ภาคินธุ. ประวัติและแบบอย่างศิลปะ = *History and Style of Arts* : รวมแบบอย่างศิลปะ
ตะวันตกและศิลปะตะวันออก กรุงเทพฯ: ปัญญาชน, 2558.
- จิตินาถ ณ พัทลุง. ฤทธิพิทักษ์แห่งใจ. 1 ed. 1 vols. Vol. 1, กรุงเทพฯ: บริษัทเพิ่มทิสชีวิตจำกัด, 2559.
- พระมหาวุฒิชัย วชิรเมธี. วิชาแรกวิชาชีวิต. นนทบุรี: ปราณ พับลิชชิ่ง, 2556.
- เรช., วณิษา. อัจฉริยะสร้างสุข / วณิษา เรช. ปทุมธานี :: อัจฉริยะสร้างได้, 2552.
- วณิษา เรช. อัจฉริยะสร้างสุข. ปทุมธานี: อัจฉริยะสร้างได้, 2552.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. "ทูกซ์." Wikipedia, <https://th.wikipedia.org/wiki/ทูกซ์>.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. "Gottfried Helnwein." wikipedia,
https://en.wikipedia.org/wiki/Gottfried_Helnwein.
- . "เวย์น ซี โบค." wikipedia, https://th.wikipedia.org/wiki/เวย์น_ซี_โบค.
- . "สัญลักษณ์." wikipedia, <https://th.wikipedia.org/wiki/สัญลักษณ์>.
- . "เอ็ดเวิร์ด มุงค์." wikipedia, https://th.wikipedia.org/wiki/เอ็ดเวิร์ด_มุงค์.
- วุฒิ วัฒนสิน. ประวัติศาสตร์ศิลปะ. กรุงเทพฯ: ศิลปะประชา, 2552.
- โสภา ชูพิกุลชัย. จิตวิทยาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 2. ed. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2518.
- อจวรงค์ จันทมาศ. "ความทรงจำคืออะไร." The standard, <https://thestandard.co/science-find-remembrance/>.
- อิทธิพล ตั้งโฉลก. แนวทางการสอนและสร้างสรรค์กิจกรรมชั้นสูง. 1 vols. Vol. พิมพ์ครั้งที่ 1,
กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2550.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	วนากรณ์ เต็มมังกรพันธุ์
วัน เดือน ปี เกิด	5 กุมภาพันธ์ 2534
สถานที่เกิด	59 หมู่ 3 ตำบล มะขามเตี้ย อำเภอ เมือง จังหวัด สุราษฎร์ธานี ประเทศไทย
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2551 สำเร็จการศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2556 สำเร็จการศึกษาศิลปบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับ 2 สาขาวิชาทัศนศิลป์ คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2557 ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาทัศนศิลป์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	59 หมู่ 3 ต.มะขามเตี้ย อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84000
ผลงานตีพิมพ์	พ.ศ. 2559 นิทรรศการศิลปนิพนธ์ " FINE DAY " ณ หอศิลป์วัง หน้า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2559 ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปกรรม ปตท. ครั้งที่ 31 " พอ เพียง...เพียงพอชีวิตที่ยั่งยืนบนแผ่นดินไทย" ณ หอศิลป์ มหาวิทยาลัย ศิลปากร วังท่าพระ พ.ศ. 2559 ร่วมแสดงแบบดิจิทัลนิทรรศการ "จิตรกรรมยูโอบี: 7 th UOB Painting of the year" ณ หอศิลป์กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2559 ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปกรรม " อมตะ อาร์ต อวอร์ด ครั้งที่ 7 " ณ อมตะคาสเซิล นิคมอุตสาหกรรม อมตะนคร พ.ศ. 2561 นิทรรศการ " ART FOR LIFE MERCY MISSION" ณ หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พ.ศ. 2561 นิทรรศการ " THE TALE OF MOODS " ณ หอศิลป์ จามจุรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รางวัลที่ได้รับ	พ.ศ.2560 รางวัลเหรียญทอง การประกวดจิตรกรรมยูโอบี ครั้งที่ 8 พ.ศ.2560 รางวัลยอดเยี่ยมอันดับ 1 การประกวดจิตรกรรมร่วมสมัย พานาโซนิก ครั้งที่ 19

พ.ศ.2559
ครั้งที่ 18

รางวัลดีเด่น การประกวดจิตรกรรมร่วมสมัยนานาชาติ

